

زنجیره‌ی دینماییه‌کانی ریگای راست (۳۸)

رونای نییه‌ت پاکی و تاریکیه‌کانی ویستی دونیا به‌کاری دوارپوژ له ژیر روښنایی قورئان و سوننه‌تدا

نوسینی:

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیرانی:

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نویژو وتار خوینی مزگه‌وتی (سه‌ید نه‌همه‌دی فه‌یله‌سوف) / چه‌مچه‌مال

۱۴۲۹ کۆچی - ۲۰۰۸ زالیینی

چاپی یه‌که‌م

له‌بلاو‌کراوه‌کانی سایتی به‌هه‌شت

www.ba8.org

هه‌میشه‌ له‌گه‌ئمان بن بو به‌ره‌می نوی

پیناسه ی پهرتووک

ناوی کتیب: رونکی نییه ت پاکی و تاریکویه کانی ویستی دوتیا به کاری دواړوژ .

ناوی نووسه ر: د. سعید بن علی بن وهف القحطانی .

ناوی وهرگیږ: م. شاخوان جواد أحمد .

ژماره ی سپاردن: ژماره (۳۴۶) ی سالی (۲۰۰۲) پی دراوه له لایه ن وهزاره تی روژنبیری حکومتی هریمی کوردستانه وه .

زنجیره: زنجیره ی (۲۸) له زنجیره ی رینماییه کانی ریگی پایست .

نوره و سالی چاپ: یه که م (۱۴۲۹ هـ / ۲۰۰۸) .

چاپ خانه: چاپه مه نی سیما / سلیمانی .

بنکه ی بلاوکردنه وه:

کتیبخانه ی سوننه - سلیمانی .

کتیبخانه ی سیما - چه چه مان .

کتیبخانه ی زانست - که لار .

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْعَلَةٌ
إِلَّا الْحَدِيثَ وَإِلَّا الْفِقْهَ فِي الدِّينِ
وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَى الشَّيَاطِينِ
الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشه کی وهرگیر

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونتوب إليه ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له واشهد أن لا اله إلا الله وحده لا شريك له واشهد أن محمدا عبده ورسوله.

﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِۦ وَلَا تَمُونَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ (١)

﴿يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَسِنًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ۗ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾ (٢)

﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ (٣)

أما بعد :

فإنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

موسلمانى خوشه ويست نه م ناميلكهيى بهر دهستت باس له يه كيك له گرنگترين بنچينه كانى گيرابونى كرده وه چاكه كان دهكات، نه و بنچينه يه يه نه گهر له ههر كرده ويه كى چاكه دا نه بيت وهر ناگيريت و قه بول نابيت، نه ويش نيهت پاكييه، بويه گه وره ترين و به نرخ ترين دهست مايه ي موسلمان بو

(١) سورة آل عمران ، آية (١٠٢) .

(٢) سورة النساء ، آية (١) .

(٣) سورة الأحزاب ، آية (٧٠-٧١) .

گیرابوون و بہدہست ہینانی پاداشتی زور لہ سہر کردہ وہ چاکہ کانی بریتہ لہ و نییہ تہی کہ لہ ناو دلیدا ہہیہ، جا بہ پیی بوون و نہ بوون و کہم و زوری نییہ تی حیساب بو کردہ وہ کانی دہ کریت۔

بویہ موسلمانہی خوشہ ویست زور ہول بدہ نییہ ت تہ نہا بو خوی پەرور دگار بیٹ لہ ئە نجام دانی کردہ وہ کانتدا، چونکہ خیرو بہرہ کہ تی دونیا و دواپوڑ لہ فہزل و گہورہیی بہروو بومہ کانی نیہ ت پاکییہ، وہ گہورہ ترین ہوکارہ بو گیرابوون و وەرگیرانی کردہ وہ کان ئە گہر شوین کہ وتنی پیغہ مہبری (ﷺ) لہ گہلدا بیٹ، وہ دہ بیٹہ مایہی بہ دہست ہینانی خوشہ ویستی خوی پەرور دگار و پاشان خوشہ ویستی فریشتہ کان، وہ نیہ ت پاکی بنچینہ و بنہ ماو ناوہ پوکی ہہ موو کردہ وہیہ کہ۔

موسلمانہی ئازیز بہ ہوی نییہ ت پاکی و دلسوزیتہ وہ خیرو پاداشتت بو دہ نوسریت لہ سہر کردہ وہ حہ لال و دونیا ییہ کان ئە گہر لہ ئە نجامدانیاندا مہ بہ ست خوی پەرور دگار بیٹ، وہ خیرو پاداشتت بو دہ نوسریت لہ سہر ئە و کردہ وانہی کہ نییہ تی باش و راستت ہہ بووہ بیانکہ یث ئە گہر نہ ت توانی بیشیان کہ یث (بہ ہوی ریگریکہ وہ)، موسلمانہی خوشہ ویست ئە گہر دہ تہ ویٹ خوی پەرور دگار ئەم ئوممہ تہ سہر بخت بہ سہر دوژمنان و ناحہ زانیدا ئە وہ ہول بدہ نییہ تت پاک بکہ یثہ وہ لہ ریا و بہ شہ کانی نہ فست، وہ بزائہ نییہ ت پاکی مایہی پزگار بوونہ لہ سزای دواپوڑ، وہ ہوکارہ بو لاجوون و نہ مانی تہ نگ و چہ لہ مہی دونیا و دواپوڑ، وہ مایہی پزگار بوونہ لہ گومپایی و سہرلیشیواوی، وہ ہوکارہ بو زیاتر ہیدایہ ت و پینمونی۔

بویہ خوشک و برای ئازیز ئە گہر دہ تہ ویٹ ہہ ست بہ دل ئارامی و

بہختہ و ہری بکہیت، ئە گەر دہتہ ویت ئیمان لہ دلتا جوان و پازاوہ بیت و عاقیبہت خیر بیت و پارانہ و ہکانت گیرابیت و لہ ناو گوردن نازو نیعمت و موژدہی دلخوش کەر بہ دەست بہینیت و بجیتہ ناو بہ ہشتہ و ہو پرزگار بیت لہ ناگری دوزہخ، ئەوہ ہول بدہ ہر کاتیک کردہ و ہی چاکت کرد تہنہا مہبستت رازی کردنی خوای پەروردگار بیت و دوور بیت لہ پیا کردن و کردہ و ہ کردن بۆ نہفسی خوت.

داواکارم لہ خوای پەروردگار بۆ خوم و سەر جہم موسلمانان دلسوزی و نیازپاکیمان پی ببہ خشیت لہ ہموو و تہ و کردہ و ہیہ کدا، و ہ کردہ و ہ کانمان پاک بکاتہ و ہ لہ بہشی نہفس و ہواو ئارہ زوہ کانی، و ہ دوورمان بخاتہ و ہ لہ کردنی پیا.

لہ کۆتایییدا لہ خوای پەروردگار دہ پاریننہ و ہ و

دہ لیین: ﴿ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾

(آل عمران: ۸).

م. شاخداوان جہواد ئە حمەد

پیش نویژو وتار خوینی مزگہوتی (سەید ئە حمەدی فەیلە سوف)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشهکی دانەر :

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

موسولمانى خۆشه‌ویست ئەمەى بەردەستت نامیلکەیه‌کی کورتە لەسەر "پوناکی نییەت پاکى و تاریکییەکانى ویستی دونیا بەکارى دواپۆژ" تیایدا تیگە‌یشتن لە ماناو واتەى نییەت پاکى و گرنگی و پایەى بەرزى نیەتى باشم پوون کردۆتە‌وه، وه باسى ویستی بە‌دهست هێنانى دونیا بە‌کردنى کارى چاکەم کردوو، وه باسى ئەو کارانەم کردوو، وه باسى هێنانى دونیا دە‌کریت، وه باسى ترسناکى و جۆرو بە‌شەکانى پیام کردوو، وه باسى شوینە‌وارى خرابى پیا لە‌سەر کردوو، وه باسى هۆکارو پالنه‌ره‌کانى پیام کردوو، وه باسى ریگا چاره‌ى بە‌دهست هێنانى نیەت پاکیم (الإخلاص) کردوو.

موسولمانى خۆشه‌ویست نییەت پاکى هۆکاریکە بۆ‌سەرکه‌وتن و پزگار بوون له‌سزای‌ خوای‌ په‌روه‌ردگار، وه‌ به‌رز بوونه‌وه‌ى پله‌و پایه‌ له‌ دونیا و دواپۆژدا پێى، وه‌ سه‌رفراز بوون به‌ خۆشه‌ویستی‌ خوای‌ په‌روه‌ردگار به‌ هۆیه‌وه، وه‌ خۆشه‌ویستی‌ ئەهلى ئاسمانه‌کان و زه‌وى بۆ‌که‌سى نیازپاک (المُخْلِص)، که‌ به‌راستی ئەمه‌ نورو پوناکییە‌که‌ خوای‌ په‌روه‌ردگار ده‌یخاته‌ دلێ ئەو‌ به‌ندانە‌ى

که خوی ویستی لییه، ههروهک خوی پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ
اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ﴾ (النور: ۴۰).

واته: ههروهک سیک خوی پهروهردگار نورو پوناکی پی نه به خشیت، نه وه
هه رگیز نورو پوناکی نییه. ویستی به دهست هیئانی دونیا به کردنی کاری
دواپوژ هه مووی تاریکییه، له بهر نه وهی ویستی به دهست هیئانی دونیا به
کردنی کاری دواپوژ پیچه وانه ی خوا به ته نها په رستییه، وه نه گه ر تیکه ل
به هه ر کرده وه یه ک بییت نه وه هه لی ده وه شینیتته وه، ههروهک خوی
پهروهردگار فهرموویه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُحْسِنُونَ﴾ (۱۵) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا
صَنَعُوا فِيهَا وَبَطُلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (هود: ۱۵-۱۶).

واته: ههروهک سیک له ژیانى دونیادا ته نها مه به ست و هه ول و کوششی دونیاو
جوانیه کانی بییت، نه وایمه له دونیادا ئاوات و مه به سته کانی نه ده ینی "به
نه ندازه ی ویستی خویمان که بریارمان له سهر داوه نه ک به مه به ست وهه لپه و
هه موو ئاواته کانی خویمان" وه له دونیادا به ره می ره نجی خویمان وه ره ئه گرن،
وه له دوا پوژدا هیچ پاداشتی چاکه یان نادریتته وه وه هیچ خویشی و
ئیسراحتیان بو نییه ته نها ئاگری دوزه خ نه بییت، وه نه و کرده وانه ی له دونیادا
نه یان کرد هه مووی پوچه له و وه رنه گراوه لای خوی پهروهردگار چونکه بو
خوی پهروهردگاریان نه کرده و مه به ستیان پازی بوونی نه و نه بووه.

نه م نامیلکه یه م کردوته دوو به شه وه، هه ر به شه ی چهنه باسیکی له ژیردا
جی ده بیته وه، به م شیویه ی لای خواره وه:

به شی به که م: رونای نیهه ت پاک.

باسی به که م: تیگه یشتن له مانا و اتهی نیهه ت پاک.

باسی دووهم: گرنگی نیهه ت پاک.

باسی سییهم: پله و پایه ی به رزی نیهه ت باش.

باسی چوارهم: به رو بووم و سوده کانی نیهه ت پاک.

به شی دووهم: تاریکیه کانی ویستی دونیا به کاری دوا پوژ:

باسی به که م: ترسناکی ویستی به دهست هیئانی دونیا به کردنی کاری چاکه.

باسی دووهم: جوړه کانی ئه و کارانه ی که بو به دهست هیئانی دونیا ده کریت.

باسی سییهم: ترسناکی و زیانه کانی ریا.

باسی چوارهم: جوړو ورده کاریه کانی ریا.

باسی پینجم: به شه کانی ریا و شوینه واری خرابی له سهر کرده وه چاکه کان.

باسی شه شهم: هوکارو پالنه ره کانی ریا کردن.

باسی حه و تهم: ریگا چاره ی به دهست هیئانی نیازپاکی و چاره سهری ریا

کردن.

داواکارم له و خویبه به و ناوه گه وره یه ی ئه گهر داوای لی بکریت پیی

ئه به خشیت، وه ئه گهر هاواری بو بکریت پیی وه لام ئه داته وه، داوای لی

ده که م، ئه م کاره پیروژه ته نها له بهر خاتری ئه و بیت، نوسه رو خوینه رو

چاپکه رو بلاو که ره وه ی له فیرده وه سی به رزو پان و به رین پر نازو نیعمه ت نزیک

بکاته وه، وه سودم پی بگه یه نیئت له ژیانی دونیا و پاش مردنم، وه سود به

هموو ئه و که سانه بگه یه نیئت که ئه گات پییان، به راستی خوی په روه ردگار

باشترین داوا لیکاروه و به ریزترین ئومید پی بووانه، ته نها هه ر ئه و پشتیوانمانه

وباشترين پشت پي به ستراوه، وه سوپاس و ستايش ٻوپهروهردگاري هردوو
 جيهانيان، وه سه لات و سه لامی خواي پهروهردگار له سه ر به نده و پيغه مبهري
 (ﷺ) راستگوي خوي و يارو ياوران و شوين كه وتوانيان به چاكي تاروڙي
 دوايي بيت.

به شى يه کهم: ړوناکی نییته

باسی يه کهم: تیگه یشتن له ماناو واته ی نییته پاکي:

مانای ووشه ی (الإخلاص) له زمانه وانیدا: خَلَصَ يَخْلُصُ خُلُوصًا: واته: پاک بووه وه و خلت و خاشی له سهر نه ما، وه ده وتریت: خَلَصَ مِنْ وَرَطَتِهِ: سه لامهت بوو لی و پزگاری بوو، وه ده وتریت: خَلَّصَهُ تَخْلِيصًا، واته: پزگاری کرد، والإخلاصُ فِي الطَّاعَةِ: تَرَكُ الرِّبَاءِ^(۱)، نییته پاکي له په رستندا، بریتیه له واز هیټان له پیاکردن.

وه بنچینه ی نییته پاکي ئه وه یه: کاتیک به نده یه کی موسلمان هر کرده وه یه کی چاکه ده کات مه به سستی پیی ته نها نزيك بوونه وه بیټ له خوی پهره ردگار.

زانایان (په حمه تی خویان لیټیټ) پیناسه ی زوریان بو نییته پاکي کردووه، که مانای هندیکیان نزيکه له یه که وه:

ووتراوه: نییته پاکي واته: هه موو مه به سته کان له په رستندا تاك پراگرتنی خوی پهره ردگار بیټ.

وه ووتراوه: نییته پاکي واته: یه کسان بوونی کرده وه کانی به نده ی موسلمان له نهیټی و ئاشکرادا، وه پیا واته: پیشاندانی پووکه ش به باش ترو چاکتر له ناوه پوک، وه پاستگویی له نیاز پاکیدا ئه وه یه: ناوه پوک و نهیټی

(۱) پروانه: المعجم الوسيط ۱/۲۴۹، ومختار الصحاح ص ۷۷.

بہندہ ی موسلمان ناوہ دانترو گہ شاوہ تر بیٹ لہ پروکہ شی۔
 وہ ووتراوہ: نییہ ت پاکی واتہ: پاککردنہ وہی کردہ وہ لہ ہم مو کاریک کہ
 ئو نیازہ لہ کہ دار دکات (وہ کو: ریا و خو دہ رختن و ..... ہتد) ^(۱)۔
 موسلمانی خوشہ ویست ئو وہی لہ پیشدا باسکرا ئو وہ مان بو پوون بووہ وہ
 کہ نییہ ت پاکی بریتہ لہ: ئہ نجامدانی کردہ وہ تہنہا بو خوی پەروردگار و
 نزیک بوونہ وہ پی تہنہا لہ خوی پەروردگاری تاک و تہنہا، کہ نابیت نییہ تی
 ئو کردہ وہیہ ہیچ ریاو خودہ رختن و داواکردنی شتیکی کہ می بہ سہر چوو و
 خو لہ پیش کردنیکی تیدا بیٹ، بہ لکو بہ ئہ نجامدانی ئو کارہ چاکہ یہ ئومیدی
 پاداشتی خوی پەروردگاری ہہ بیٹ، وہ ترسی سزای خوی پەروردگاری
 ہہ بیٹ، وہ بہ تہمای پازی بوونی خوی پەروردگار بیٹ۔
 ہہر بویہ زانای پایہ بہرز فُضیلی کوری عیاض (پہحمہ تی خوی لبیت)
 دہ فہرمویت: « نہ کردنی کردہ وہی چاکہ لہ ترسی خہ لگی پریاہ، وہ کردنی
 کردہ وہی چاکہ لہ بہر (یان بو) خہ لگی شیرکہ، وہ نییہ ت پاکی ئو وہیہ خوی
 پەروردگار سہ لامہ تت بکات لہ و دوو کارہ » ^(۲)۔
 نییہ ت پاکی لہ ژانی موسلماندا واتہ: مہ بہستی بہ کردہ وہ ووتہ و سہر جہ م
 ہہ لئس و کہ ووتو پینمونی کردن و فیروبونی تہنہا خوی پەروردگار بیٹ، ئو
 خویہ ی کہ ہیچ ہاوہ ل و شہریکی نییہ، وہ ہیچ پەروردگارک نییہ جگہ لہ
 خوی۔

^(۱) پروانہ: مدارج السالکین لابن القیم ۹۱/۲۔

^(۲) پروانہ: ہمان سہرچاوہ ۹۱/۲۔

باسی دووہم: گرنگی نبیہ ت پاکی

موسلمانی خوشہ ویست خوی پەروردهگار مروف و جنوکه کانی دروست کردووه بؤ ئه وهی به تاك و تهنه بیپرستن و هیچ هاوه لیکی بؤ پریار نه دهن، وه فرهمانی کردووه به هه موو مروف و جنوکه کان تا نبیہ ت پاک بن له په رسنه کانیاندا، هه روهك فره موویه تی: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ (البینه: ۵).

واته: فرهمانیان پی نه کراوه تهنه به وه نه بیته که خوی پەروردهگار به تاك و تهنه بیپرستن و دل سوژو نبیہ ت پاک بن له و دینداری و په رستنهی که بؤ خوی پەروردهگاری ده که ن.

وه هه روه ها فره موویه تی: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴾ (الذمر: ۲-۳).

واته: بی گومان نیمه قورئانی پیروژمان دابه زاندووه بؤ سه ر تو ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به حه ق (تا حه ق و راستی پوون بکاته وه)، که واته هه ر خوا بیپرسته و مل که چ و دل سوژو نیاز پاکبه له په رستنه کانتدا بؤ خوی پەروردهگار، وه ئاگادار بن و باش بزائن که دینی پاک و خاوین (به دل سوژی و نبیہ ت پاکی) تهنه بؤ خوی پەروردهگاره.

وه هه روه ها فره موویه تی: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳).

واته: ئە ئی پیغه مبهەر (صلواته) به موشریکین و هاوهل پهیدا که ران بلی: من نوپژ کردنم و (فهرزه کانم و سوننه ته کانم) سه ربپرینم و هه موو ژیانم - ئە وهی له م دونیا یه دا ئە نجامی ئە دەم و ئە وهی که به سه رم دیت "مردنم" واته هه موو ئە و کاره چا کانه ی که له سه ری ئە مر م ته نها بۆ خوای په روه ردگاری جیهانیانه، ئە و خوایه ی که هیچ هاوه لئیکی نییه، به و شیوه یه فه رمانم پی کراوه که هه موو په رستنه کان ته نها بۆ خوای گه وره ئە نجام بدهم، وه من یه که م که سم له م ئوممه ته که مل که چ بم بۆ فه رمانه کانی خوای گه وره .

وه هه روه ها فه رموو یه تی: ﴿ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلُوكُمُ أَيُّكُمُ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ

﴿ ۲ ﴾ (المالك: ۲).

واته: خوای په روه ردگار ئە و خوایه یه که مردن و ژیانی دروست کردوه بۆ ئە وهی تاقیتان بکاته وه کام له ئیوه کرده وهی جوان و باشی کردوه .

هه ربۆیه زانای پایه به رز فُضیلي کورپی عیاض (په حمه تی خوای لیبیت) ده فه رموویت: « أَحْسَنُ عَمَلًا: هُوَ أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ، قالوا: يا أبا علي: ما أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ؟ فَقَالَ: إِنَّ الْعَمَلَ إِذَا كَانَ خَالِصًا وَلَمْ يَكُنْ صَوَابًا لَمْ يُقْبَلْ، وَإِذَا كَانَ صَوَابًا وَلَمْ يَكُنْ خَالِصًا لَمْ يُقْبَلْ، حَتَّى يَكُونَ خَالِصًا صَوَابًا. وَالْخَالِصُ أَنْ يَكُونَ لِلَّهِ وَالصَّوَابُ أَنْ يَكُونَ عَلَى السُّنَّةِ » (۴).

واته: أَحْسَنُ عَمَلًا: هُوَ أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ، ووتیان: ئە ی باوکی علی (أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ) مانای چی یه ؟ ئە ویش فه رموو ی: « هه ر کرده وه یه ک ئە گه ر دلسۆزی (نیبته

(۴) بروهه: مدارج السالکین ۸۹/۲.

پاکی) تیا بوو بؤ خوی په روهردگار به لام (صواب) ی تیدا نه بوو نه وه وهرناگریټ، وه نه گهر (صواب) ی تیدا بوو به لام مه به سته که بؤ خوی په روهردگار نه بوو هر وهرناگریټ، به لکو ده بیټ نه و کرده وه یه ئی خلاص و صوابی تیدا بیټ بؤ نه وه ی وهرگراو بیټ، مه به ست به (خالص) ته نها بؤ خوی په روهردگار بیټ، وه (الصواب) واته: نه و کرده وه یه له سهر سوننه ت بیټ» پاشان ئهم نایه ته ی خوینده وه ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَدِقًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (۱۱۰) ﴿(الکھف: ۱۱۰)۔

واته: هر که سیک ئومیدی نه وه ی هیه که به سهر فرازی و به خته وهریبه وه بگه رپټه وه لای خوی په روهردگار و بگات به دیداری با کرده وه ی چاکه بکات و به هیچ شیوه یه ک هاو له ی بؤ پریار نه دات (له عبادته کانیدا دلسوزی و ئی خلاصی تیدا بیټ و پریای تیکه ل نه کات)۔

وه هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ (النساء: ۱۲۵)۔

واته: کی هیه له و که سه ئاینی جوانتر و رپکترو باشتر بیټ که پوی کردو ته خوی په روهردگار و ته واو خوی داو ته ده ست نه وو زور چاکه کاریشه، بئ گومان هیچ که س له و باشتر نییه. پوو کردنه خوی په روهردگار، واته: نیازیاک بیت له مه به ست و کرده وده بؤ خوی په روهردگار، چاکه کاری له عبادته دنا، واته: شوین که وتوی پیغه مبه ر (ﷺ) سوننه ته کانی بیټ^(۵)۔

(۵) پروانه: مدارج السالکین ۹۰/۲۔

ہاوہ لی بہ پیزی پیغہ مبر (ﷺ) اَنَسِي كُورِي مَالِك (ﷺ) دہ فہرمویت: پیغہ مبر (ﷺ) فہرموویہ تی: «ثَلَاثٌ لَا يَغْلُ عَلَيْنَهُنَّ قَلْبُ مُسْلِمٍ: إِخْلَاصُ الْعَمَلِ لِلَّهِ، وَمُنَاصَحَةُ وَلَاةِ الْأَمْرِ، وَكُزُومَ جَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ فَإِنَّ دَعْوَتَهُمْ تُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ»^(۶) واتہ: سی کار ہہ یہ ہیج بق و کینہ و حہ سودیہ کہ لہ دلی موسلماندا ناہیلتی (یان سی کار ہہ یہ نابیت ہیج دلیکی پاکی موسلمان لی بی بہ ش بیت)، ئہ ویش: کردنی ہہ موو کردہ وہیہ کی چاکہ تہ نہا بو پازی بوونی خوی پہرہردگار بیت (نییہ ت پاکی)، وہ ناموژگاری کردنی کاربہ دستان (لہ موسلمانان)، وہ پابہند بوون و لہ گہل بوونی جماعت و کومہ لی راستہ قینہ ی موسلمانان.

ہندی لہ زانایان دہ فہرموون: (فَإِنَّ دَعْوَتَهُمْ تُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ) واتہ: ئہ گہر کومہ لیک موسلمان لہ شوینیکدا بوون و ئیمام و پیشہ واکہ یان مرد، وہ موسلمانان کوبونہ وہ و پیشہ وایہ کیان دانا و پازی بوون بہ وہی کہ ببیتہ ئیمام و پیشہ وایان، ئہ و کاتہ پیویستہ موسلمانان ہہ موویان کہ لہ و شوینہن بچہ ژیر فرمانہ کانیہ وہ و لی جیا نہ بنہ وہ، ئہ گہر ئہ و ئیمام و پیشہ وایہ بہ ناشکرا تاوان و خراپہ کاری لی نہ وہ شیتہ وہ، لہ بہر ئہ وہی بانگہ وازی پیشہ وایان (لہ موسلمانان) بانگہ وازی گشتی یہ (بو یہ کہ خستنی موسلمانان و جی بہ جی کردنی شہری خوی پہرہردگار) بویہ پیویستہ ہہ موو موسلمانان وہ لامی

(۶) أخرجه الترمذي، في كتاب العلم، باب: ما جاء في الحث على تبليغ السَّماع ۳۴/۵، رقم ۲۶۵۸ من حديث عبد الله بن مسعود رضي الله عنه، وأخرجه أحمد ۱۸۳/۵ من حديث زيد بن ثابت رضي الله عنه، وصححه الألباني في مشكاة المصابيح ۷۸/۱.

بدہنہ وہو و بچنہ ژیر فرمانہ کانیہ وہ و لیئی دہرنہ چن (تہ گہر فرمانی نہ دہ کرد بہ خراپہ) لہ بہر تہ وہی بوونی دوو ئیما و پیشہ و لہ یہ کاتیکدا دہ بیٹہ مایہی دوو بہرہ کی و فیتنہ و ناشوب و تیگ چونی پھوہندی نیوان موسلمانان^(۷).

نییہ ت پاکی و دلّسوزی روح و ناوہ پوکی کردہ وہی موسلمانہ، وہ گرنگترین پھوشتیئی، بویہ بہ بی نییہ ت پاکی و دلّسوزی ہول و کوششی تہو بہ ندہ یہ و ہکو تہ پ و توژیکی بہ بادا چوو وایہ.

وہ نییہ ت پاکی و دلّسوزی بہ یہ کدہنگی زانایان گرنگترین کردہ وہ کانی ناو دلّ، وہ گومانی تیدا نییہ کردہ وہ کانی ناو دلّ بنچینہ ن بؤ: خوشہ ویستی خوی پھروہردگار و پیغہ مبر (ﷺ)، وہ بنچینہ ن بؤ پشت بہ ستن بہ خوی پھروہردگار، دلّسوز بوون بؤی، ترسان لیئی، ئومید بوون تہ نہا بہو، وہ کردہ وہ کانی لاشہ شوین کہ وتووی کردہ وہ کانی ناو دلّ، بویہ نییہ ت بہ وینہی روح و دلّ و کردہ وہ کانیہ بہ وینہی لاشہ یہ بؤ تہ نامہ کانی، ہر کاتیک تہو لاشہ یہ روحی تیدا نہ ما تہو تہو لاشہ یہ دہ مریت (کاتیک دلّسوزی لہ کردہ وہ کاندانہ ما بہ وینہی تہو لاشہ مردوہ وایہ کہ ہیچ سودی نییہ)، بویہ زانین و شارہ زابوونی حوکمہ کانی ناو دلّ پیویستترو گرنگترہ لہ زانین و شارہ زابوونی حوکمہ کانی لاشہ.

بویہ پیویستہ موسلمان دلّسوزو نییہ ت پاک بیت بؤ خوی پھروہردگار لہ کردہ وہ کانیدا، مہ بہستی ریاو ناو دہرکردن و باش باس کردنی لہ لایہن

(۷) پروانہ: التمهید لابن عبدالبر (ج ۲۱ / ص ۲۷۸)

خه لکوه و سوپاسیان نه بیټ، به لکو بانگه واز بکات بؤ لای خوی پوره ردگار ته نها مه بهستی پازی کردنی ئه و بیټ، هه روه ک خوی پوره ردگار ده فہ رمویټ:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ﴾ (یوسف: ۱۰۸).

واته: ئه ی پیغه مبر (ﷺ) بلی: ئه مه ریگای پاستی منه ته نها بانگه واز ده که م بؤ لای خوی پوره ردگار (بؤ ریا و ناوبانگ و خوده رختنم نییه).

وه هه روه ها ده فہ رمویټ: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ (فصلت: ۳۳).

واته: کئ هه یه له و که سه ووتہ ی جوانترو ریکترو باشتر بیټ که بانگه واز ده کات بؤ لای خوی پوره ردگار، بی گومان هچ که س.

وه دلسوزی و نییہ ت پاکی گه وره ترین سیفاته که پیویسته له ناو موسلماناندا هه بیټ، که ده بیټ کرده وه ی چاکه و بانگه واز کردنیان ته نها بؤ پازی بوونی خوی پوره ردگار و به دست هینانی به هشتی پان و به رین بیټ، وه ده بیټ مه بهستیان چاک کردنی خه لک بیټ و له تاریکیہ کانی تاوان و خراپه کاریه وه ده ریان بکن بؤ روناکی باوه رو کرده وه ی چاکه ^(۸).

(۸) بروانه: مجموع فتاوی سماحة الشيخ ابن باز ۳۴۹/۱ و ۲۲۹/۴.

باسی سی یم: پله و پایهی بهرزی نییته تی باش

نییته: بنچینه و بنه مای هموو کرده و هیه که، وه کۆله که و سه ری هموو کاریکه، نه و بنچینه یه که کرده وهی له سهر بنیات دهنریت، له بهر نه وهی روح و ناوه رۆکی کرده وهیه، پیشه و او پیشخه ریتی، کرده وه شوین که و تووی نییته، هر بویه چاکی کرده وه کان په یوه سته به چاکی نییته، وه خراپی کرده وه په یوه سته به خراپی نییته، وه به هوی بوونی نییته تی باشه وه سه رفرازی و بهخته وه ری به دست دیت، وه به هوی نه بونیوه به دبختی پروو دهدات، وه هر به پی نییته ته پله کان جیاوازن (له پرووی بهرزی و نزمییه وه) له دونیا و دواړوژدا^(۹)، هه روهک پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى...﴾^(۱۰).

واته: کرده وه کان به پی نییته ته کانن (له پرووی دامه زران و گیرابونه وه) وه هموو که سیک نه وه نده پاداشتی بو دهنوسریت که مه به سستی و له نییته تی دایه.

وه خوی په روه ردگار فه رموویه تی: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۴).

^(۹) پروانه: النية وأثرها في الأحكام الشرعية للدكتور صالح بن غانم السدلان ۱/۱۵۱.

^(۱۰) متفق عليه من حديث عمر بن الخطاب ﷺ: البخاري، كتاب بدء الوحي، باب: كيف كان بدء الوحي إلى رسول الله ﷺ ۱/۹، رقم ۱. ومسلم، كتاب الإمارة، باب: قوله ﷺ: "إنما الأعمال بالنية"، ۱۵۱۵/۳، رقم ۱۹۰۷.

واتہ: لہ زوربہی چپہ و قسہ نہینہ کاندہا ہیچ خیریک بہدی ناکریٹ و تیایدا نییہ، مہگر چپہی ئہو کہسہی کہ فہرمان دہکات بہ بہخشینیک، یان چاکہ یہک، یان ریخستن و چاکساری و ناشتبونہ وہی نیوان خہلکی، جا ہر کہسیک ئہو شیوازہ چاکہ یہ ئہنجام بدات و لہ گہل ئہو دہا تہنہا مہبہستی پڑہامہندی خوا بیٹ، ئہوہ لہ ئایندها پاداشتی زوروی سنوروی گہورہی پیندہ بہخشین.

ئہمہ بہلگہ یہ لہسہر گہورہی و پلہو پایہی بہرزی نییہت، ہر بویہ بانگہ وازکاران و بگرہ سہرجم موسلمانان پیویستیان بہ پاککردنہ وہی نییہ تیان ہہیہ، چونکہ ئہگہر نییہت چاک و باش بوو ئہوہ ئہو بہندہ یہ پاداشتیکی زوروی گہورہ و ہر دہگریٹ ئہگہر نہتوانیت ہندی جار کردہ وہی چاکہش بکات، چونکہ نییہتیکی راست و باشی ہہبووہ، ہر بویہ پیغہ مہر (ﷺ) دہفہرمویت: « إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا »^(۱).

واتہ: ہر کاتیک بہندہ یہکی موسلمان نہخوش کہوت یان گہشتیکی کرد (نہیدہتوانی ہندی لہ عیبادہتہکان بکات، سوننہتہکان نہک فہرزہکان)* ئہوہ خیرو پاداشتی بو دہنوسریٹ بہ وینہی کردنی ئہو کردہوہ چاکانہی کہ لہ کاتی لہش ساغی و لہ مالی خوی یان شوینی خویدا بووہ و کردوویہتی.

^(۱) البخاری، کتاب الجہاد والسریر، باب: یکتب للمسافر ما کان یعمل فی الإقامۃ ۴/۲۰۰، برقم

وہ ہر وہا پیغہ مبر (ﷺ) فرمویہ تی: « ما من امرئ تَكون له صلاةٌ بليلاً فيغلبه عليها نومٌ إلا كتب له أجرٌ صلاته وكان نومه عليه صدقةً » (۱۲).

واتہ: ہیچ بہ ندهیہ کی موسلمان نیہ کہ شہ و نویژی ہہ بیت (بہ رده وام شہ وانہ شہ و نویژ دہ کات)، بہ لام جاری وا ہہ یہ شہ ویک بہ خہ بر نایات بو کردنی شہ و نویژہ کہ ی نیلا خوی پەرور دگار خیرو پاداشتی نہ و شہ و نویژہ ی بو دہ نوسریت و خہ وہ کہ شی دہ بیتہ خیر بو ی (نہ مہ ش پاداشتی نیہ تہ باشہ کہ یہ تی).

وہ ہر وہا فرمویہ تی: « من تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضوءَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَوَجَدَ النَّاسَ قَدْ صَلَّوْا، أَعْطَاهُ اللهُ مِثْلَ أَجْرِ مَنْ صَلَّى وَحَضَرَ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْئاً » (۱۳).

واتہ: ہر موسلمانیک دہ ست نویژ بگریت، جوانترین و باشتین دہ ست نویژ، پاشان دہ ریچیت و بپوات بو مزگہ وت بو کردنی نویژ بہ جہ ماعت، بہ لام بینیتی موسلمانان نویژیان تہ واو کردوہ (نویژی جہ ماعت تہ واو بوہ) نہ و کاتہ خوی پەرور دگار خیرو پاداشتی پی نہ بہ خشیت بہ وینہ ی خیرو پاداشتی نہ و موسلمانہ ی کہ نامادہ ی جہ ماعت بوہ و بہ جہ ماعت نویژی

(۱۲) أبوداود، کتاب الصلاة، باب من نوى القيام فنام، ۲/۲۴، برقم ۱۳۱۴. والنسائي، كتاب قيام الليل، وتطوع النهار، باب من كان له صلاة بليلاً فغلبه عليها نوم، ۳/۲۷۵، برقم ۱۷۸۴. وصححه الألباني في إرواء الغليل ۲/۲۰۴، وصحيح الجامع ۵/۱۶۰ برقم ۵۵۶۷.

(۱۳) أبو داود، كتاب الصلاة، باب فيمن خرج يريد الصلاة فسبق بها، ۱/۱۵۴، برقم ۵۶۴. والنسائي، كتاب الإمامة، باب حد إدراك الجماعة، ۲/۱۱۱، برقم ۸۵۵. وقال ابن حجر في فتح الباري: "إسناده قوي"، ۶/۱۳۷.

كردوه، بئى ئه وهى هيچ له خيرو پاداشتى كه م بيت.

وه ههروه ها فه رمويه تى: « مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ »^(۱۴).

واته: هه ر موسلمانك له دله وه و به نيه تيكي باشه وه و به راستى داواى شه هيدى بكات له خواى پهروه ردگار، ئه وه خواى پهروه ردگار پلهى ده گه يه نيت به پلهى شه هيدان ئه گه ر له ماله وه و له سه ر جيگاي خووشى بمريت.

هه موو ئه مانه به لگه ن له سه ر فه زل و گه وره يى و چا كه ي خواى پهروه ردگار به سه ر موسلمانانه وه، هه ربويه پيغه مبه رى خوا (ﷺ) كاتيك ده چوون بو جه نكي (تبوك) به هاوه لاني به ريزى فه رموو: « لَقَدْ تَرَكْتُمْ بِالْمَدِينَةِ أَقْوَامًا مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا وَلَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ، وَلَا قَطَعْتُمْ مِنْ وَادٍ إِلَّا وَهُمْ مَعَكُمْ فِيهِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَكُونُونَ مَعَنَا وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ فَقَالَ: "حَسَبُهُمُ الْعُدْرُ" »^(۱۵).

واته: به راستى ئيوه (ئهى هاوه لانم) له شارى مه دينه دا هه ندى له موسلمانانتان به جئ هيشتووه (كه ئاواتيان تيكوشان و هاوه لايه تى پيغه مبه رى خوا (ﷺ) بووه، ئيوه هيچ هه نكاويك نانين، وه هيچ خيرو به خششيك ناكه ن، وه هيچ دول و شيويك نابرن ئيلا ئه وان به شدارن له و خيرده دا له گه ل ئيوه دا، هاوه لاني به ريزى فه رمويان: ئهى پيغه مبه ر (ﷺ) چوون به شدارن له گه ل ئيمه دا

(۱۴) مسلم، كتاب الإمارة، باب استحباب طلب الشهادة في سبيل الله تعالى، ۱۵۱۷/۳، برقم ۱۹۰۹.

(۱۵) البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب من حبسه العذر عن الغزو ۲۸۰/۳، برقم ۲۸۳۹، وأبو داود، كتاب الجهاد، باب الرخصة في القعود من العذر ۱۲/۳، برقم ۲۰۵۸، واللفظ له.

له و هموو خیرو پاداشته له کاتیکیدا ئه وان له شاری مه دینه دان، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: عوزریان هه بووه تا نه یه ن بو جیهاد کردن (نه خووشی پریگریانی لی کردووه تا نه توانن بیّن بو تیکۆشان له پئی خوی پهره ردگاردا).

وه هه ر به هوئی نبیته تی باشه وه یه کرده وه ی که م چه ندین جار زیاد و زور ده بیّت، بویه جاریکیان پیاویک خوی پۆشیبوو به ئاسن (جل و بهرگی جهنگی له بهر کردبوو) هات بۆلای پیغه مبه رو (ﷺ) ووتی: «أَقَاتِلُ أَوْ أَسْلَمْ؟ فَقَالَ ﷺ: "أَسْلَمْ ثُمَّ قَاتِلْ"، فَأَسْلَمَ ثُمَّ قَاتِلَ فَقَتِلَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "عَمِلَ قَلِيلًا وَأَجَرَ كَثِيرًا"» (۱۶).

واته: بجهنگم یان موسلمان بم؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: موسلمان به له پیئیدا و پاشان بجهنگه، بویه ئه و پیاوه موسلمان بوو و پاشان جهنگا له پیئاو خوی پهره ردگاردا تا شه هید بوو، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: کرده وه ی که م کرد و پاداشتی زوری وه رگرت.

وه جاریکیان پیاویک هات بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) موسلمان بوو، پیغه مبه ریش (ﷺ) به ریگادا ده رۆیشت و به رده وام ئیسلامه تی فیر ده کرد، ئه وه بوو قاجی و شتره که ی ئه و هاوه له به ریزه که وته ناو چالیکه وه ئه و هاوه له به ریزه (ﷺ) که وته ژیر پییه وه و مرد، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: «عَمِلَ قَلِيلًا وَأَجَرَ كَثِيرًا» (۱۷).

(۱۶) مسند الإمام أحمد ۴/۳۵۷.

(۱۷) متفق علیه من حدیث أبي مسعود رضى الله عنه: البخاري، كتاب الإيمان، باب ما جاء أن الأعمال بالنية والحسبة ولكل امرئ ما نوى، ۱/۲۴، برقم ۵۵. ومسلم، كتاب الزكاة، باب فضل النفقة والصدقة على الأقربين، والزواج والأولاد، ۲/۶۲۵، برقم ۱۰۰۲.

واته: کرده وهی که م کردوو پاداشتی زوری وهرگرت.

وه هر به هوی نییه تی باش و چاکه وهیه خوی په روهردگار خیرو به ره که ت ده خاته کاری چه لالی دونیایی موسلمان و پاداشتی چاکه ی ده داته وه له سه ری، هروهک پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: « إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَىٰ أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ » (۱۸).

واته: نه گهر پیاویکی موسلمان مه سره فی مال و مندالی خوی کرد (که پیویسته له سه ری به خویان بکات) به نییه تی نه وهی خوی په روهردگار خیری بو بنوسیت، نه وه دابین کردنی بزوی ژیانی مال و مندالی ده بیته خیر بوی.

وه هروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) به هاوه لی به پرزی سعاد کوری ابي وقاصی (رضی الله عنه) فه رموو: « إِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجَهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ عَلَيْهَا حَتَّىٰ مَا تَجْعَلُ فِيَّ فِي أَمْرَاتِكَ » (۱۹).

واته: نه ی سه عد تو هیچ خه رجیه ک ناکه یت که مه به ستت پی پی رازی خوی په روهردگار بیت نیلا پاداشتت بو ده نوسریت له سه ری، هه تا نه وهی که بو مال و مندالی خوتی ده که یت (ده یکه یته خه رجی خیزان و منداله کانت).

وه هروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: « إِنَّمَا الدُّنْيَا لِأَرْبَعَةِ نَفَرٍ: عَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَيَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ وَيَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا فَهَذَا بِأَفْضَلِ

(۱۸) متفق عليه: البخاري، كتاب الإيمان، باب ما جاء أن الأعمال بالنية، ۱/۲۴، برقم ۵۶. ومسلم،

كتاب الوصية، باب الوصية بالثلث، ۳/۱۲۵۰، برقم ۱۶۲۸.

(۱۹) الترمذي، كتاب الزهد، باب ما جاء مثل الدنيا مثل أربعة نفر، ۴/۵۶۲، برقم ۲۳۲۵، وابن ماجه،

كتاب الزهد، باب النية، برقم ۴۲۲۸، وأحمد ۴/۱۳۰، وصححه الألباني، في صحيح الترمذي ۲/۲۷۰.

الْمَنَازِلِ، وَعَبَدَ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ النِّيَّةِ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ فُلَانٍ فَهُوَ بِنِيَّتِهِ فَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ، وَعَبَدَ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا فَهُوَ يَخْبِطُ فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ، لَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحِمَهُ، وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا فَهُوَ بِأَحْبَثِ الْمَنَازِلِ، وَعَبَدَ لَمْ يَرْزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا، فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ فُلَانٍ، فَهُوَ بِنِيَّتِهِ، فَوَزْرُهُمَا سَوَاءٌ» (۲۰).

واتہ: بہ راستی حائی خہ ٹکی لہ ژبانی دنیا دا لہ سہر شیوہی چوار کہ سہ:

یہ کہم: بہ نندہ یہ ک خوی پەروردگار مال و زانیاریہ کی پیبہ خشبوہ (مالیکی حال لال و زانیاریہ کی بہ سوود) نُو بہ نندہ یہ لہ خوا نُو ترسیّت لہ پووی سہرف کردنی مالہ کہی و بہ کار ہیثانی زانیاریہ کہی، وہ بہ ہوی نُو مال و زانیاریہ یہ وہ سہردان و ہاتو و چوی کہس و کارو خزمہ کانی نُو کات، وہ بہ تہ و اووی دہ زانیّت مافی خوی پەروردگار چیبہ لہ و مال و زانیاریہ دا، نُو بہ نندہ یہی کہ باسکرا بہ و شیوہ یہ بہ رزترین پلہ و مہ نزلگای ہ یہ لای خوی پەروردگار.

دووہم: بہ نندہ یہ ک خوی پەروردگار عیلم و زانیاریہ کی بہ سودی پی بہ خشبوہ، بہ لام مالیکی زوری پی نہ بہ خشبوہ تا بتوانیت خیرو چاکہی زوری پیوہ بکات، نییہ تیکی راستگوئیانہ و باشی ہ یہ، بویہ لہ نیوان خوی و خوی پەروردگار دا دہ لیت: خورگہ مالیکی زورم ہہ بوایہ تا منیش خیرو چاکہم بگردایہ بہ وینہی فلانہ کہس (کہ مالہ کہی لہ پی چاکہ دا سہرف دہ کات)،

(۲۰) متفق علیہ من حدیث ابن عباس رضی اللہ عنہما: البخاری، کتاب الرقاق، باب من ہم بحسنۃ أو سیئۃ، ۲۳۹/۷، برقم ۶۴۹۱، و مسلم، کتاب الإیمان، باب إذا ہم العبد بحسنۃ کتبت لہ وإذا ہم بسیئۃ لم تکتب، ۱۱۷/۱، برقم ۱۳۱.

ئەم بەندهیه بهو نییه ته باش و چاک و راستگۆیهی خێرو پاداشتی وه کو ئەو کهسه وایه که ئەم ئاواته خواز بووه وه کو ئەو مائی هه بیته و چاکه ی پیوه بکات.

سۆیه م: بەندهیه ک خوای پهروهردگار مائیکی زۆری پی به خشیوه، به لام عیلم و زانیارییهکی به سودی پی نه به خشیوه تا بتوانیت به هۆیه وه خۆی له حهرام و خراپه کاری بپاریزیت، بۆیه ئەم کهسه به بی عیلم و زانیاریهکی به سود ماله کهی تهنها بۆ چه زو ئاره زووه کانی خۆی سهرف دهکات، ئەو بەندهیه له خوا ناترسیته له پووی سهرف کردنی ماله کهیه وه، وه سهردان و هاتوو چۆی کهس و کارو خزمه کانی ناکات، وه مافی خوای پهروهردگار نازانیت چیه له ماله ی که پی به خشیوه (برسیه کان تیر ناکات، بی جل و بهرگه کان پۆشته ناکات، یارمه تی نه بوون و هه ژاره کان نادات)، ئەو بەندهیه ی که باسکرا بهو شیوهیه خراپترین و بی نرخترین پله ی هه یه لای خوای پهروهردگار.

چوارهم: بەندهیه ک خوای پهروهردگار نه مائیکی زۆری پی به خشیوه، وه نه عیلم و زانیارییهکی به سودی پی به خشیوه، ئەم کهسه داماوه نه مائی زۆری هه یه و نه زانیاریش به لام ده لیت: خۆزگه مائیکی زۆرم هه بوایه تا منیش به وینه ی فلانه کهسم بکردایه (که ماله کهی له پی خراپه دا سهرف دهکات)، ئەم بەندهیه بهو نییه ته خراپه ی که هه یه تی خراپه و تاوانی وه کو ئەو کهسه وایه که ئەم ئاواته خواز بووه وه کو ئەو مائی هه بیته و خراپه ی پیوه بکات.

وه ههروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموده یه کی قودسیمان بۆ ده گپرتیه وه له خوای پهروهردگار وه که: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيْنَ ذَلِكَ فَمَنْ

هَمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةٌ كَامِلَةٌ... ﴿٢١﴾

واتہ: خوی پەروردگار بریاری بوونی خیرو چاکه و خراپه کانی داوه به پیی عیلم و زانیاری خوی، پاشان ئه وهی پروون کردۆته وه (بو ئه و فریشتانه ی که کرده وهی مرقفه کان دهنوسن) هر که سیک نییته تی کردنی کرده وه یه کی چاکه ی هه بیته به لام نه یکرد (بوئی نه کرا له بهر ریگریکی شهرعی) ئه وه خوی پەروردگار لای خوی به خیرو چاکه یه کی ته واو بوئی دهنوسیته ^(۲۲).

^(۲۱) رواه البخاري (۶۴۹۱) باب مَنْ هَمْ بِحَسَنَةٍ أَوْ بِسَيِّئَةٍ (۳۱)، ومسلم (۳۵۴) باب إِذَا هَمْ الْعَبْدُ بِحَسَنَةٍ كُتِبَتْ وَإِذَا هَمْ بِسَيِّئَةٍ لَمْ تُكْتَبْ. (۵۸)، واللفظ للبخاري.

^(۲۲) پروانه: کتاب الإخلاص لحسين العوايشة، ص ۶۴.

باسی چوارهم: بهرو بووم و سوده کانی نییته پاکي (الإخلاص)

۱. خيرو بهرکه تی دویاو دواړوژ له فزل و گوره یی بهرو بومه کانی نییته پاکیه.
۲. دلسوزی و نییته پاکي گوره ترین هوکاره بو گیرابوون و وهرگیرانی کرده وه کان نه گهر شوین که وتنی پیغه مبهری (ﷺ) له گه لدا بیټ.
۳. به دست هینانی خوشه ویستی خوی پهرودگار و پاشان خوشه ویستی فریشته کان، وه بلاو بوونه وهی ناوت به چاکه هه مووی له بهروبوومی نییته پاکیه (الإخلاص).
۴. نییته پاکي بنچینه و بنه ماو ناوه پړوکی هه موو کرده وه یه که.
۵. له بهروو بوومی نییته پاکي نه وه یه: پاداشتی زړو گهرت بو دهنوسریت له سهر کرده وه و پارانه وهی که م.
۶. که سی نییته پاک و دلسوز خيرو پاداشتی بو دهنوسریت له سهر کرده وه حال لال و دویاییه کان نه گهر له نه جامدانیا ندا مه بهستی خوی پهرودگار بیټ.
۷. که سی نییته پاک و دلسوز خيرو پاداشتی بو دهنوسریت له سهر نه و کرده وانه ی که نییته تی باش و راستی هه بووه بیکات، نه گهر نه شی کات (به هوی ریگریکه وه).
۸. نه گهر بهنده یه کی موسلمان خه وی لیکه وت یان بیري چوو کرده وه یه کی چاکه بکات، نه وه خيرو پاداشتی نه و کرده وه یه ی بو دهنوسریت که کاتی خوی کردویه تی.
۹. نه گهر بهنده یه کی موسلمان نه خوش که وت یان گه شتیکی کرد، نه وه به

هۆى دلسۆزى و نىيەت پاكى كه يه وه خىرو پاداشتى هه موو ئه و كرده وه چاكانه ي بۆ دهنوسرئيت كه له كاتى له ش ساغى و له مالى خۆى يان شويئى خۆيدا بووه كردوو يه تى.

۱۰. خواى پهروهردگار ئه م ئوممه ته به هۆى دلسۆزى و نىيەت پاكى وه سه رده خات.

۱۱. دلسۆزى و نىيەت پاكى هۆكاره بۆ پرزگار بوون له سزاي دواپوژ.

۱۲. لاجوون و نه مانى تهنگ و چه له مه ي دونيا و دواپوژ هه مووى له به روو بوومى دلسۆزى و نىيەت پاكى به بۆ خواى پهروهردگار.

۱۳. به رزى پله و پايه له دواپوژدا به هۆى دلسۆزى و نىيەت پاكى وه به ده ست دئيت.

۱۴. بوونى نىيەت پاكى پرزگار بوونى تئيدايه له گومرپايى و سه رليشيووى.

۱۵. دلسۆزى و نىيەت پاكى هۆكاره بۆ زياتر هيدايت و پئيمونى.

۱۶. بلاو بوونه وه ي ناوى موسلمانئيك له ناو موسلمانان و خه لكيدا به باشه و چاكه هه مووى له به روو بوومى دلسۆزى و نىيەت پاكى به .

۱۷. دل ئارامى و هه ست كردن به به خته وه رى به هۆى نىيەت پاكى وه يه .

۱۸. جوان بوون و پازانه وه ي ئيمان له دلئى كه سى دلسۆزو نىيەت پاك بۆ خواى پهروهردگار.

۱۹. به ده ست هئنانى هاوه لايه تى كردنى كه سانى دلسۆز و نىيەت پاك.

۲۰. به ده ست هئنانى عاقيبه ت خيبرى.

۲۱. وه لامدانه وه و گيرابوونى پارانه وه .

۲۲. به ده ست هئنانى نازو نيعمه ت و موژده ي دلخوش كه ر له ناو گوڤدا.

۲۳. چونہ ناو بھ ہشت و پرزگار بوون لھ ئاگری دۆزھخ، ھمووئھم بھروبوومھ چاک و بھسودانھ بھ ھۆی ئیخلاصھوھ بھ دھست دیت۔ ھمووئھم بھروبوومھ چاک و بھسودانھ بھ لگھیان لھ قورئانی پیروز و سوننھتدا زۆرھ^(۲۳)۔

داواکارم لھ خوای پھروھردگار بۆ خۆم و سھرجھم موسلمانان دلسۆزی و نیازپاکیماں پی بھخشیت لھ ھموووتھو کردھوھیھکدا۔

^(۲۳) بھوانھ: فتح المجد ص ۴۴۲، وتیسیر العزیز الحمید ص ۵۳۴۔

به شی دووهم: تاریکییه کانی ویستی دونیا به کاری دوا رپوژ

باسی یه کهم: ترسناکی ویستی به دهست هیئانی دونیا به کردنی کاری چاکه ی دوارپوژ:

یه کیک له کاره زور ترسناکه کان ئه وه یه: کاتیك موسلمانیک کاریکی چاکه دهکات، مه بهستی به دهست هیئانی دونیا بیټ، ئه م کاره شیرکه و پیچه وانه ی خوا به ته نها په رستییه که پیویسته موسلمان هه بیټ، وه کرده وه چاکه کان هه لده وه شینیتته وه، ئه م کاره گه وره تره (له پرووی تاوان و خراپه وه) له رپا کردن، له بهر ئه وه ی که سی دونیا ویست ویستی دونیا زال بووه به سهر زوربه ی کرده وه کانیدا، به لام رپا جاری وا هه یه پروو به پرووی موسلمان ده بیټه وه له هه ندیک له کرده وه کانی نه ک هه مووی، وه مهرج نییه ئه و رپایه به رده وام بیټ، بویه موسلمان ده بیټ خوی بیاریزیت له هه ردووکیان (ویستی دونیا به کاری دوا رپوژ و رپا کردن).

جیاوازی نیوان رپا و ویستی دونیا به کاری دوا رپوژ ئه وه یه: له نیوانیاندا گشتی و تایبه تمه ندی تیدایه، له وه دا کو ده بنه وه کاتیك موسلمان کاریکی چاکه دهکات جوانی دهکات و ده پرازیئته وه له بهر چاوی خه لکی، بو ئه وه ی خه لکی بیبینن و به گه وره ی بزائن و باسی بکه ن به چاکه، ئه م کاره رپایه وه دونیا ویستییه، له بهر ئه وه ی خوی دهرده خات له بهر چاوی خه لکی، وه داوای رپیزو پیا هه لدان و ستایش دهکات له خه لکی.

به لام کار کردن بو به دهست هیئانی دونیا ئه وه یه: کاتیك موسلمانیک (که سیک) کاریکی چاکه دهکات مه بهستی پیی خوده رخستن و رپا نییه، به لکو مه بهستی پیی به دهست هیئانی دونیا یه، بو نمونه: که سیک حه ج بو که سیک

تر دهکات (بَدَلُ الْحَجِّ) تہنہا مہ بہستی بہ دست ہینانی پارہ و مالہ، یان کہ سیک جیہاد دہکات بہ نییہ تی دست کہ و تنی مال و غنیمت، یان جگہ لہ م کارانہ .

موسلمانی خوشہ ویست لیرہدا ئوہت بؤ دہردہ کہ ویت کہ: کہ سی پریاباز ئو کہ سہ یہ کردہ وہی چاکہ دہکات بؤ بہ دست ہینانی ریزو پیاہ لدان و ستایشی خہ لکی، بہ لام کار کردن بؤ بہ دست ہینانی دنیا ئوہیہ: موسلمانیک (کہ سیک) کاریکی چاکہ دہکات مہ بہستی پیی بہ دست ہینانی دنیا یہ، لہ کاتیکدا ہر دوو لایان خہ سارہ و مہندن، پہنا دہ گرین بہ خوی پہرہ ردگار لہ ہموو ہوکاریک کہ دہ بیٹہ مایہی تورہ بوون و سزای بہ ئیشی^(۲۴) .

بویہ چہ ندین دہقی پیروز ہاتوہ لہ سہر ئوہی کہ کہسانی تہنہا دنیا ویست و پریاباز زہرہ مہندن لہ دنیا و دواؤژدا، ہرہک خوی پہرہ ردگار فرمویہ تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسُونَ﴾^(۱۵) أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَنِطْلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ^(۱۶) ﴿ (ہود: ۱۵-۱۶) .

واتہ: ہر کہ سیک لہ ئیانی دنیا دا تہنہا مہ بہست و ہول و کوششی دنیا و جوانیہ کانی بیٹ، ئوہ ئیمہ لہ دنیا دا ئاوات و مہ بہستہ کانی ئوہینی " بہ ئہ اندازہی ویستی خومان کہ پریارمان لہ سہر داوہ نہک بہ مہ بہست و ہلپہ و ہموو ئاواتہ کانی خویان " وہ لہ دنیا دا بہرہ می رہنجی خویان و ہرئہ گرن،

^(۲۴) أبو داود، کتاب العلم، باب: فی طلب العلم لغير الله، ۳/۳۲۳، برقم ۳۶۶۴، وابن ماجه، فی المقدمة، باب الانتفاع بالعلم، ۱/۹۳، برقم ۲۵۲، و صححه الألبانی فی صحیح سنن ابن ماجه، ۱/۴۸ .

وله دواړوژدا هیچ پاداشتی چاکه یان نادریته وه، وه هیچ خوښی و ئیسراحتیان بو نیه ته نها ئاگری دوزخ نه بیت، وه ئه و کرده وانه ی له دنیا دا ئه یان کرد هموی پوچه له و ورنه گراوه لای خوی پوره دگار، چونکه بو خوی پوره دگاریان نه کرده و مه به ستیان رازی بوونی ئه و نه بووه.

وه هه روه ها فه رمویه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ (الاسراء: ۱۸).

واته: هر که سیک مه به ستی ته نها دنیا بیت (له کاتیکدا زور زو به سه ر ده چیت) ئه وه ئیمه (به ئاره زوی که س ناکه ین) به لکو هر چیه کمان بویت و به ویستی خومان و به هر که سیک که ویستمان لیبت ده یبه خشین، پاشان له دواړوژدا ئه و جوړه که سانه (دنیا ویستان) ده خینه ناو ئاگری دوزخ وه، به سه ر زه نشت کراوی پاونواییه وه (به رده وام فریشته کان ئیش ده که ن به لاشه و دلاینداو نایه لن پشوو بده ن).

وه هه روه ها فه رمویه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ (الشوری: ۲۰).

واته: هر که سیک به ره م و خیرو پاداشتی دواړوژی ده ویت و له دنیا دا کاری چاکه ی بو دکات، ئه وه ئیمه هه ول و کوششه که ی به زیاده وه پیده به خشن، وه هر که سیک که ته نها ویستی دنیا یه و دنیا ی ده ویت، ئه وه ئیمه هه ندیک له دنیا ی پیده به خشین، به لام له دواړوژدا هیچ به شیک نیه (له نازو نیعمه ت و خوښیه کانی به هه شت).

وه هه روه ها فه رمویه تی: ﴿فَمَنْ الْكَاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا

وَمَا لَهُ فِي الْأَخْرَقِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٢٠٠﴾ (البقرة: ۲۰۰).

واته: هه نديك له خهلكى هه يه كه ده لئيت: ئه ي په روه ردگار هه رچيمان پيڊه به خشيت له دونيادا پيمان ببه خشه (تهنها داواى دنيا ده كه ن و دنيا ويستن)، بئى گومان ئه و جوړه كه سانه له دواروژدا هېچ به شيكيان نيه.

وه پيغه مبهري خوا (ﷺ) ده فه رمويت: « مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُبْتِغَى بِهِ وَجَهَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » يعنى: ريجها" (۲۵).

واته: هه كه سيك عيلم و زانياريه كه فير بييت (له و زانيارينه ي كه فير بونى تهنها ده بييت بو پازى بونى خواى په روه ردگار بييت، زانستى شه رعى) هه ول نادات فيرى بييت تهنها بو ئه وهى هه نديك له دنياى ده ست بكه وييت، ئه و كه سه ي كه ئه وه حالتى به هېچ شيوه كه بونى به هه شت ناكات له دواروژدا (ناچيته به هه شته وه).

وه هاوه لى به ريزى پيغه مبه ر (ﷺ) جابرى كورى عبدالله (ﷺ) فه رموده يه كمان له پيغه مبه روه (ﷺ) بو ده گيريته وه كه فه رمويه تى: « لَا تَعَلَّمُوا الْعِلْمَ لِنُبَاهُوا بِهِ الْعُلَمَاءَ، وَلَا لِنُتَمَرُّوا بِهِ السُّفَهَاءَ، وَلَا لِتُخَيَّرُوا بِهِ الْمَجَالِسَ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَالْتَارَ النَّارَ » (۲۶).

(۲۵) ابن ماجه ۹۳/۱، في المقدمة، باب الانتفاع بالعلم والعمل به، ۹۳/۱، برقم ۲۵۴، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ۴۸/۱، وصحيح الترغيب للألباني ۴۶/۱، وفي الموضوعين أحاديث أخرى.
(۲۶) الدرامي ۷۰/۱ موقوفاً، وابن ماجه عن أبي هريرة، في المقدمة، باب الانتفاع بالعلم والعمل به، ۹۶/۱، برقم ۲۶۰، وحسنه الألباني في صحيح ابن ماجه ۴۸/۱، وصحيح الترغيب والترهيب ۴۸/۱.

واته: ههول مهدهن فییری عیلم و زانیاری (شهرعی ببن) بو خو پادان و شانازی کردن بهسەر زانایاندا، وه بو دهمه دهمی و موناقه شه کردن له گه ل کهسانی نه فام و نه زاندا تا گومانیان بو دروست بکن، وه ههول مهدهن فییری عیلم و زانیاری بن بو ههلبژاردنی دانیشتگاگان (بو ئه وهی بهردهوام له سهرووی خه لکه وه بیت یان زیاتر پیز لیگیروا بیت له دانیشتگاگاندا)، هه ر که سیك ئه و کاره بکات (عیلم و زانیاری شهرعی فییر بیّت به مه بهستی یه کیك له و سی کاره) ئه وه بی گومان ناگری بو هه یه، ناگری بو هه یه.

وه هاوه لی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ) عبدالله کوری مسعود (ﷺ) ده فه رمویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: « لا تَعْلَمُوا الْعِلْمَ لثَلَاثٍ: لثَمَارُوا بِهِ السُّفَهَاءَ، وَتَجَادَلُوا بِهِ الْعُلَمَاءَ، وَلِتُصْرِفُوا بِهِ وُجُوهُ النَّاسِ إِلَيْكُمْ، وَابْتَعُوا بِقَوْلِكُمْ مَا عِنْدَ اللَّهِ؛ فَإِنَّهُ يَدُومُ وَيَبْقَى وَيَنْفَعُ مَا سِوَاهُ » (۲۷).

واته: عیلم و زانیاری شهرعی فییر مه بن بو دهمه دهمی و موناقه شه کردن له گه ل کهسانی نه فام و نه زاندا تا گومانیان بو دروست بکن، یان بو مشت و مرپ کردن له گه ل زانایاندا، یان بو ئه وهی سه رنج و پووی خه لکی بو لای خو تان پابکیشن، به لکو ئه و قسه و وتانهی که ده یلین با ته نها بو پازی بوونی خوی پهروه ردگار بیّت، چونکه ته نها ئه وه بهردهوامه و ده مینیته وه، وه جگه له وه هه مووی به سه ر چوو و براوه یه.

(۲۷) الترمذی، کتاب صفة القيامة، باب: حدثنا قتيبة، ۶/۴، ۶۴۲، برقم ۲۴۶۵، وابن ماجه بنحوه من حديث زيد بن ثابت رضي الله عنه، كتاب الزهد، ۲/۱۳۷۵، برقم ۴۱۰۵، وصححه الألباني في صحيح الجامع ۳۵۱/۵، والأحاديث الصحيحة ۹۵۰.

بویہ خوی پەروردگار وه عدی ژیان خوئی و به خته و هری داوه به و که سهی که تنها له بهر رازی بوونی خوی پەروردگار کرده وی چاکه دهکات، ههروهک هاوه لی به ریزی پیغه مبه ر (ﷺ) أنسی کوری مالک (ﷺ) فه رموده یه کمان له پیغه مبه ر وه (ﷺ) بۆ ده گپریته وه که فه رموویه تی: « مَن كَانَتِ الْآخِرَةُ هُمُّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتِ الدُّنْيَا هُمُّهُ جَعَلَ اللَّهُ فِقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ » (۲۸)

واته: هه ر که سیك خه م و په ژاره و مه به سستی به ده ست هیئانی سه رفرازی و رزگاری دواپوژ بیئت، ئه وه خوی پەروردگار ده وله مهن دی ده خاته دلاییه وه، وه کارو باره کانی بۆ ریک و پیک دهکات، وه دنیا دیت بوی له کاتیکیدا زۆر هه ولی بۆ نه داوه وازی لی هیئاوه، وه هه ر که سیك خه م و په ژاره و مه به سستی تنها به ده ست هیئانی دنیا بیئت، ئه وه خوی پەروردگار هه ژاری و نه بوونی ده خاته نئوان چاویه وه، وه کارو باره کانی له سه ر گران و په رش و بلاوو نارپک دهکات، وه دنیا نایات بوی تنها ئه وه نده نه بیئت که بوی براوه ته وه و دیاری کراوه بوی.

(۲۸) أخرجه ابن ماجه، كتاب الزهد، باب: الرياء والسمعة، ۱۴۰۶/۲، برقم ۴۲۰۴، وحسنه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه ۴۱۰/۲.

باسى دووهم: جوړى نه و كارانهى كه بو به دست هينانى دونيا ده كړيت

كرده وه كردن بو به دست هينانى دونيا چەند جوړيكي جياوازي ههيه، زاناي پايه بهرز محمدى كورپى عبدالوهاب (په حمتهى خواى لبييت) باسى نه وهى كردووه نه وهى له ووتەى زانايان هاتووه سه بارهت به كرده وه كردن بو به دست هينانى دونيا، چوار جوړى ههيه:

جوړى يه كه م: نه و كرده وه چاكانهى كه زوربهى موسلمانان دهيكه ن بو په زامه ندى خواى په روهردگار: له زهكات و نوپژو خپرو چا كه كردن له گه ل خه لكيدا و گيړانه وهى مافه كانيان نه گه ر لاي بوو، وه هاوشيوهى نه و كرده وانه كه موسلمان دهيان كات، يان له بهر خاترى خواى په روهردگار واز له خراپه يه كه دينيت، به لام به ئوميدى پاداشتى دواړوژ نايان كات، به لكو بو نه وهى كه خواى په روهردگار خوئى و مال و سه روه ته كهى بپاريژيت، يان كه س و كاره كهى بپاريژيت، يان بو نه وهى خواى په روهردگار به رده وام نازو نيعمه تى به سه ردا بريژيت، هيچ مه به ستى به دست هينانى به هه شت نيه، يان هيچ مه به ستى پاكردن و ترسان له دوزه خ نيه، بو يه نه م جوړه كه سه پاداشتى كرده وه كهى له دونيادا دراوه ته وه به لام له دواړوژدا هيچ به شيكى نيه له نازو نيعمه ت و خو شيه كانى به هه شت، نه مه له هاوه لى به پريزى پيغه مبه ر (ﷺ) ابن عباس (رضى الله عنهما) گيړدراوه ته وه.

جوړى دووهم: نه م جوړه زور گه وره ترو ترسناكتره له جوړى يه كه م، نه ويش نه وه يه كه سيك كرده وه يه كى چاك دهكات، به لام مه به ست و نيه تى بو نه وه يه

تا خہ لکی بیبینن و بہ باشہ باسی بکن، نہک مہ بہستی بہ دەست ہیئانی سہرفرازی دواپوڑ بیٹ، ئەم جوڑہ لہ زانای پایہ بہرز مجاہد (پہحمہتی خوی لیبیت) گپدر اوہ تہ وہ .

جوڑی سی یہم؛ بہندہ یہک کردہ وہی چاکہ دەکات مہ بہستی پی مال و سامانہ، بو نمونہ: کہ سیئک حج لہ جیاتی کہ سیئکی تر دەکات (بدل الحج) تہ نہا مہ بہستی بہ دەست ہیئانی پارہ و مالہ نہک پازی بوونی خوی پەرہردگار و بہ دەست ہیئانی سہرفرازی دواپوڑ، یان کہ سیئک کوچ دەکات بولای موسلمانان بو دەست کہ وتنی مالی دنیا، یان کہ سیئک جیہاد دەکات بہ نییہتی دەست کہ وتنی مال و غنیمت، یان فیتری عیلم و زانیاری دەبیٹ تہ نہا بو بہ دەست ہیئانی شہ ہادہ و پلہ و پایہ بہ ہیچ شیوہ یہک لہ بہ دەست ہیئانی ئەو شہ ہادہ یہ دا نییہتی پازی بوونی خوی پەرہردگار نییہ، یان کہ سیئک فیتری قورئانی پیروژ بیٹ یان بہردہ وام بیٹ لہ سہر نوئیژی جہ ماعت لہ بہر ئە وہی کارمہندیکی مزگہوتہ، یان جگہ لہ م کارہ خیرانہ کہ لہ کاتی ئە نجامداناندا ہیچ مہ بہستی پازی بوونی خوی پەرہردگار نییہ .

جوڑی چوارہم؛ بہندہ یہک کاری چاکہ دەکات بہ گوپریاہ لئی کردنی خوی پەرہردگار، وہ دلسوزی و نییہت پاکی تیدایہ بو خوی پەرہردگار "ئەو خویاہی کہ ہیچ ہاوەل و شہریکی نییہ" بہ لام لہ سہر کاریکہ ئەو کارہ کوفری گہورہ یہ و لہ ئیسلام پیی دہردہ چیت، وہ کو کہ سیئک یہک لہ کارہ ہلہوہ شینہرہ وہ کانی ئیسلام دەکات، چہندی کاری چاکہ دەکات ہہ مووی ہلہوہ شینیتہ وہ، ئەمہ لہ ہاوەلی بہریزی پیغہ مہر (ﷺ) انسی کورمالک (ﷺ) و جگہ لہ ویشہ وہ گپدر اوہ تہ وہ .

باسی سی یه م: ترسناکی و شوینه واره خرا په کانی پیا

پیا کردن ترسناکیه که ی به کجار زور و گوره ی هیه له سهر تاک و کومه ل و نوممه ت به گشتی، له بهر ئه وه ی کرده وه چاکه کان هله ده و شینیتته وه "په نا ده گرین به خوی پوره دگار" ترسناکی زور و گوره ی پیا له م چند خاله ی لای خواره وه دایه:

۱. پیا زور ترسناکتره له سهر موسلمانان له فیتنه و ناشوبی مه سیحی ده جبال، هرهوک پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: « أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخْوَفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، قُلْنَا: بَلَى، فَقَالَ: الشِّرْكَ الْخَفِيِّ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّيَ فَيَزِينُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ » (۲۹).

واته: ئایا هه والتان پیبده م ئه ی موسلمانان به و کاره ی که زور ترسناکتره له سهر ئیوه به لای منه وه له فیتنه و ناشوبی مه سیحی ده جبال؟ و وتمان به لای: فه رموی: ئه و کاره شیرکی شاراوه و نهیننی یه (پیا کردنه)، ئه ویش

(۲۹) الترمذی، کتاب الزهد، باب: حدثنا سويد، برقم ۲۳۷۶، ۵۸۸/۴، وأحمد ۴۵۶/۳، وصححه الألبانی فی صحیح سنن الترمذی ۲۸۰/۲.

* واته: پیا ئه وه نده زور و شاراوه یه له ناو نوممه تی مندا، کات و شوینی دیاری کراوی نییه، بویه له فیتنه و ناشوبی مه سیحی ده جبال گوره تره، چونکه درچونی ده جبال کاتی دیاری کراوی هیه و هه مو موسلمانیک ناگریته وه، به لام پیا ئه وه نده شاراوه یه و کاتیشی بؤ نییه، وه پووه پووی زوربه ی هره زوری موسلمانان ده بیته وه، بویه ترسناکتره له فیتنه و ناشوبی مه سیحی ده جبال. بپروانه: مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح: الملا علی القاری (۲۶۲/۱۵).

ئەوہیہ: کاتیك موسلمانیک نوپژ دەکات، نوپژەکە ی دەپارزینیتەوہ و جوانی دەکات کاتیك هەست دەکات کەسیك دەبیینیٹ و سەیری دەکات.

۲. پیا زۆر لە ناو بەرتەرە لە گورگیك کاتیك لە پانە مەپیک ئەدات، پیغەمبەر (ﷺ) دەفرەمویت: « ما ذئبان جائعان أرسلا في غنم بأفسد من حرص المرء على المال والشرف لدينه »^(۳۰).

واتە: دوو گورگی زۆر برسی وازیان لیبهینریٹ تا هەلبکوتنە سەر پانە مەپیک ترسناکترو خراپتر نین لە کەسیك کە زۆر سوورە لەسەر کۆکردنەوہی مالی دنیا (ئەگەر بە حەرامیش بیٹ)، وە کەسیك ناوو باسی خۆی دەریکات بە هۆی دینەوہ (دین بکاتە هۆکاریك بۆ دەرکەوتن و بەرز کردنەوہی خۆی، واتە: سوور بوونی کەسیك بۆ بە دەست هیسانی ئەم دوو کارە زۆر خراپتر و تیکدەرتەرە لەو دوو گورگە برسییە کاتیك هەلدەکووتنە سەر پانە مەپیک).

موسلمانی خۆشەویست ئەمە نمونە یە کە پیغەمبەر (ﷺ) هیناویتیەوہ ئەوہی تیا پروون کردۆتەوہ: دین نامینیٹ و خراپ دەبیٹ بە سوور بوونی موسلمانیک لەسەر کۆکردنەوہی مالی دنیا، لەبەر ئەوہی پینگری لی دەکات لە پەرستنی خوی پەرەردگار، دین نامینیٹ و خراپ دەبیٹ بە سوور بوونی موسلمانیک لەسەر دەرکردنی ناوو باسی خۆی بە هۆی دینەوہ، واتە: لە دینداری و عیبادەت کردندا مەبەستی پیا و ناو دەرکردنە.

۳. ترسناکی پیا زۆر گەورە یە لەسەر کردەوہ چاکەکان، لەبەر ئەوہی پیا بەرەکەتی کردەوہ چاکەکان ناهیلپیت و بەتالی دەکاتەوہ "پەنا بە خوی

(۳۰) رواه مسلم، كتاب الزهد، باب: من أشرك في عمله غير الله ۴/ ۲۲۸۹، برقم ۲۹۸۵.

په روهردگار " خوی په روهردگار ده فهرمویت: ﴿يَتَّيْبَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطَلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٦٤﴾ (البقرة: ٢٦٤).

واته: نهی ئیمانداران نه که ن خیرو پاداشتی چاکه کانتان پوچ و به تال بکه نه وه به منته کردن و نازاردانی دلّی هه ژاران، وه کو نه و که سهی که مال و سامانی خوی نه به خشیت له بهر چاوی خه لکی بو خو ده رختن و پیاکردن، باوه ری ته واوی به خوی په روهردگار و پوژنی دواپی نیبه، جا نمونه ی نه و که سانه به وینه ی به ریکی ساف وایه که خو لکی به سه روه بیت و بارانیکی به لیزمه ی به سه ردا بباریت و هیچی به سه روه نه هیلیت و به ره ق و ته قی به هیلیته وه حه قیقه تی ده ربکه ویت (نیجا نه و جوړه پیا بازو منه تبارانه) هیچ جوړه شتیکیان ده ست ناکه ویت له وهی که به خشویانه، بی گومان خوی په روهردگار پینمونی که سانی بی باوه ر و کافران ناکات (به هو ی خراپه و تاوانی خو یانه وه).

موسلمان ی خو شه ویست نه وه یه شوینه واری خراپی پیا که به ره که ت و پاداشتی کرده وه چاکه کان ناهیلیت و به تالی ده کاته وه، له کاتیکدا خاوه نه که ی هیچ توانا و ده سه لات و پشتیوانی نیبه و ناتوانی بیگریته وه (واته: خیرو پاداشتی کرده وه چاکه کانی).

وه خوی په روهردگار ده فهرمویت: ﴿أَيُّدٌ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ

ضُفَاءٌ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾ (البقرة: ۲۶۶).

واته: نایا هیچ کهس له نیوه هه ز دهکات باخیکی هه بیټ پیک هاتبیټ له دار خورما و جوړه ها پرهه ترئ و چهند جوگه و پوباریک به ژیر درهخته کانیدا پروات بو خاوه نه کهی، له کاتیکیدا خاوه نه کهی تووشی پیری بویټ و چهند نه وه و مندالیکی لاوازی هه بیټ، که چی له ناکاو گه رده لولیک گروگه رمیه کی به هیزی تیدا بیټ هه لکو نیته سه ری و یه کسه ر بیسوتینیټ؟! (به پراستی نه مه زور جیی داخ و نیگه رانییه، چونکه نه خوی له بهر پیری، نه مندالی له بهر بی هیزی ناتوان باخه که ناوه دان بکه نه وه)، نا به و شیوه یه خوی په روه ردار ئایه ت و به لگه و نیشانه ی خوی ده خاته پیش چاوتان و پرونی ده کاته وه بو نه وهی تیټفکرن و بیربکه نه وه (خوتان مایه پوچ و په نج به خه سار نه کهن، کرده وه کانتان به ریاکردن به تال مه که نه وه).

موسلمانان خۆشه ویست ناگاداربه و باش بزانه که کرده وه چاکه کان له بنه پرتدا، وه کو باخیکی زور گه وره وایه که پر بیټ له دارو درهخت و میوه ی جوان و به تام، نایا کهس هه ز دهکات نه و به رو بووم و باخه زور گه وره و پر له دارو درهخت و میوه جوان و به تامه ی هه بیټ، پاشان ریا لئی بدات و بیبات و پوچه لئ بکاته وه، له کاتیکیدا نه و په ری پیویستی پییه تی.

وه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمو ده یه کی قودسیمان له خوی په روه رداره وه بو ده گپریټه وه، که خوی په روه رداره فه رمو ده یه تی: ﴿أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشَّرِكِ﴾

مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ مَعِيَ فِيهِ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشَرَكُهُ ﴿۳۱﴾.

واته: من (خوای پهروهردگار) له هه موو خاوهن شهريک و هاوه لداران دهوله مه ن ترم (واته: من دهوله مه ندم و پيويستم به شهريک و هاوه ل نيه) بويه هه رکه سيک کرده وه يه ک بؤ من نه نجام بدات و که سيکی تری تيا شهريک بکات (ريا بکات) نه وه واز له و کرده وه يه دينم بؤ نه و که سه ی که نه نجامی داوه بؤی، واته: کرده وه ی ريباز پوچ و به تاله و هيچ پاداشتی تيدا نييه، به لکو تاوانباريشه*، بويه هه ر که سيک کرده وه يه کی چاکه بکات و هاوه ل پريار بدات بؤ من له و کرده وه يه دا نه وه واز له و کرده وه يه دينم بؤ نه و که سه ی که نه نجامی داوه بؤی.

وه له فه رموده يه کی تر دا پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمويّت: « إِذَا جَمَعَ اللَّهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ نَادَى مُنَادٌ: مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلٍ عَمِلَهُ اللَّهُ أَحَدًا فَلْيَطْلُبْ ثَوَابَهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشَّرْكِ » ﴿۳۲﴾.

واته: کاتيک خوای پهروهردگار سه ره تاو کو تايی دروست کراوه کانی زيندوو ده کاته وه و کو يان ده کاته وه له دواروژدا "بؤ پوژنيک که هيچ گومانی تيدا نييه ديّت" بانگ که ريک بانگ ده کات و ده فه رمويّت: هه رکه سيک له دونيادا

(۳۱) الترمذي، كتاب تفسير القرآن، باب: ومن سورة الكهف، ۳۱۴/۵، برقم ۳۱۵۴، من حديث أبي سعد بن أبي فضالة الأنصاري ﷺ، وابن ماجه، كتاب الزهد، باب الرياء والسمعة، ۱۴۰۶/۲، برقم ۴۲۰۳، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب ۱/۱۸، وفي صحيح الترمذي ۷۴/۳.

* بروانه: شرح النووي على مسلم، باب: من أشرك في عمله غير الله، (۳۷۰/۹/۵۳۰۰)،

(۳۲) رواه مسلم في صحيحه، كتاب الإمارة، باب من قاتل للرياء والسمعة استحق النار، ۱۵۱۴/۳، برقم

کردہ وہیہ کی چاکہ ی بۆ خوی پەروردگار کردبیت و شہریکی بۆ خوی پەروردگار برپار دابیت بۆی (پریای کردبیت تئیدا) ئوہ با بچیت پاداشتی کردہ وہیہ کی لای جگہ له خوی پەروردگار و ہرگریت، خوی پەروردگار له ہموو خاوەن شہریک و هاوہلداران دەولہ مەند تره (واتہ: دەولہ مەندە و پیویستی بہ شہریک و هاوہل نییہ).

۴. پیا کردن هۆکاره بۆ سزای دواپوڑ، ہر بۆیہ یہ کہم کۆمەل له موسلمانان کہ ئاگری دۆزەخیان پیگہرم و داخ بکریت: قورئان خوینیک، تیکۆشہریک، خیرکہریک بہ مالہ کہی بووہ، ئو کارہ باشانہ یان کردوہ بۆ ئوہی پییان بوتریت: فلانہ کہس قورئان خوین بووہ، فلانہ کہس ئازا بووہ، فلانہ کہس بہ خشنده و خیرکہر بووہ، کردہ وہ کانیان تہ نہا له بہر خاتری خوی پەروردگار نہ بووہ.

۵. پیا کردن هۆکاره بۆ پيسوایی و بچوکی و سووکی و ئابروچوون، پیغہ مہبر (ﷺ) دەفہرمویت: « مَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللّٰهِ بِهِ، وَمَنْ يُرَائِي يُرَائِي اللّٰهُ بِهِ » (۳۳).
واتہ: ہەر موسلمانیک پریای بکات له کردہ وہ کانیدا، وہ بیہ ویٹ خہ لکی ببیستن بۆ ئوہی ریژی لی بگرن و بہ گہورہی بزائن و بروایان وابیت ئو کہسہ چاکہ کارہ، ئوہ له پوڑی دوا پیدا خوی پەروردگار عیب و خراپہ و نییہت خراپہ کہی ئاشکرا دہکات و دہیگہ یہ نیٹ بہ خہ لکی تا خراپہ کہی

(۳۳) متفق علیہ: البخاری، کتاب الرقاق، باب الریاء والسمة، ۲/۷، ۲۴۲، برقم ۶۴۹۹. ومسلم، کتاب الزهد، باب من أشرك في عمله غير الله، ۴/۲۲۸۹، برقم ۲۹۸۶.

ٹاشکرا بیٹ و بزائن کہ سیکی نییہ ت خراب بووہ ^(۳۴).

۶. رپاکردن هۆکاره بۆ بی بهش بوون له پاداشتی دواپوڑ، پیغه مبهەر (ﷺ) ده فہرموویت: « بَشِّرْ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِالسَّيِّئِ وَالذَّيْنِ وَالرَّفْعَةِ وَالْتَّمَكِينَ فِي الْأَرْضِ، فَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ عَمَلَ الْآخِرَةِ لِلدُّنْيَا لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ » ^(۳۵).

واته: مژده بیٹ بۆ ئەم ئوممه ته به سه رکه وتوویی و سه رفرازی و دین به رزی و پله و پایه به رزی و ده سه لات گرتنه ده ست له سه ر زه ویدا، بۆیه (ئاگاداربن) هه ر موسلمانیک کاریکی چاکه بکات بۆ به ده ست هینانی به رژه وه ندی دنیا ئه وه به هیه چ شیوه یه ک له دواپوڑدا به شی نییه (له نازو نیعمه تی خویشی به هه شت، پاداشتی کرده وه چاکه کانی نادریته وه چونکه بۆ خوای په روه ردگاری نه بووه).

۷. رپاکردن هۆکاره بۆ دوپان و ژیرکه وتنی ئەم ئوممه ته، پیغه مبهەر (ﷺ) ده فہرموویت: « إِنَّمَا يَنْصُرُ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِضَعْفِهَا بِدَعْوَتِهِمْ وَصَلَاتِهِمْ وَإِخْلَاصِهِمْ » ^(۳۶).

واته: ئاگاداربن و باش بزائن که خوای په روه ردگار ئەم ئوممه ته سه رده خات (به سه ر دوژمنانیدا) به بی ده سه لات و هه ژاره کان: به پارانه وه و نویتز و دل سوژی و نیازپاکیه که یان بۆ خوای په روه ردگار.

^(۳۴) بیوانه: شرح مسلم للنووي (۱۱۶/۱۸).

^(۳۵) رواه النسائي بلفظه، كتاب الجهاد، باب الاستنصار بالضعيف، ۴۵/۶، برقم ۳۱۷۸، وأصله في صحيح البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب من استعان بالضعفاء والصلحين في الحرب، ۲۹۶/۳، برقم ۲۸۹۶، وصححه الألباني في صحيح الترغيب ۶/۱.

^(۳۶) مسند أحمد ۱۳۴/۵، والحاكم ۴/۴۱۸، وصححه الألباني في صحيح الترغيب ۱/۱۵.

ئەم فەرمودەییە ئەوہ پوون دەکاتەوہ کہ نییەت پاک بوون (لە کردەوہ چاکەکاندا) بۆ خوای پەرورەدگار ھۆکارە بۆ سەرکەوتنی ئەم ئوممەتە بە سەر دوژمنانیدا، وە ریاکردن ھۆکارە بۆ دۆران و ژێرکەوتنی ئەم ئوممەتە ! .

۸. ریاکردن گومرایی و سەرلێشێواوی زیاتر دەکات، خوای پەرورەدگار

دەربارە ی دوو پووہ کان دەفەرمویت: ﴿يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَدِّعُونَ

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ مِمَّا

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ (البقرة: ٩-١٠)

واتە: ئەوان (دوو پووہ کان) بە خەیاڵی خۆیان وا دەزانن خوای پەرورەدگار و ئەو کەسانە دەخەلەتێنن کە باوہرداری راستەقینەن !! کەچی ئەوان جگە لە خۆیان کەسیان پێناخەلەتیت، بەلام ھەست ناکەن و بیرناکەنەوہ، ئەوان لە دل و دەروونیاندا نەخۆشی بیباوہری و ھەسوودی و رق و کینە و ریا ھەییە، خوای پەرورەدگاریش (بە ھۆی سەرخستنی ھەق و ئیمانداران) ئەوہندە ی تر دەردوو نەخۆشیان گرانتر دەکات و سزایەکی سەختیش (لە دنیا و دواپوڑدا) چاوہرپیانە بە ھۆی درۆکردن و (ریا و دژایەتیان بۆ ئیسلام).

باسى چوارەم: جۆرو وردەكارىبه كانى رپا

جۆره كانى رپا زۆرن (خو پەنامان بدات لىي)، پوون كردنەوهى جۆره كانى به م شىوه يهى لاي خوارەويه:

يه كه م جۆرى رپا نهويه: به ندهيه ك كاتيك كرده و هيه كى چا كه دهكات مه به ستى پازى بوونى خو نيه، به لكو مه به ستى نهويه و هزه دهكات خه لكى بزائن نه و كرده وه چا كه يهى كرده وه، به هيج شىوه يه ك نيهت پاكى تيدا نيه به بو خواى په روه ردگار، نه مه جۆريكه له دووپووى و نيشانه يه كه له نيشانه كانى دووپووه بى باوه رپه كان.

دووهم: نيهت و مه به ستى نه و به نده موسلمان به بو خواى په روه ردگار، به لام كاتيك هه ست دهكات خه لكى سه يرى ده كهن و ده بيبنن يه كسه ر خوى گورجوگول دهكات و عيباده ته كهى ده پازى نيته وه، نه م كاره شيركى شاراووه نه ينيه، هه ر بويه پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمو يت: « يا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي آتِيكُمْ وَشِرْكِ السَّرَائِرِ، قالوا: يا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا شِرْكُ السَّرَائِرِ؟ قال: "يَقَوْمُ الرَّجُلِ فَيَصَلِّي فَيَزِينُ صَلَاتَهُ جَاهِدًا لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ النَّاسِ إِلَيْهِ فَذَلِكَ شِرْكُ السَّرَائِرِ" » (٣٧).

واته: نهى موسلمانان ناگاداربن له برياردانى شيركى شاراووه نه ينى، هاوه لان (خوايان لى پازى بيت) ووتيان نهى پيغه مبه ر (ﷺ) شيركى شاراووه نه ينى چى يه؟ فه رمووى: موسلمانيك هه لده ستيت و نويتز دهكات هه ول و كوشش

(٣٧) أخرجه ابن خزيمة في صحيحه ٦٧/٢، رقم ٩٣٧، وأخرجه البيهقي في السنن، ٢/٢٩١، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب ٧/١.

دهدات و نوپزه که هی جوان دهکات کاتیک ههست دهکات وا خه لکی سهیری دهکن و تییده روانن، نا ئه وه یه شیرکی شاراوو نهینی.

سییه م: به نده یه کی موسلمان دهست دهکات به کردنی عیباده تیک وه ته واوی دهکات هه ر نییه تی بو خوا ی په روه ردگار ه، به لام کاتیک ده زانریت ئه و عیباده ته ی کردوو به باشه باس ده کریت دللی پیی خو ش ده بییت، وه چه ز دهکات خه لکی به باشه باسی بکن و به چاوی ریژه وه سهیری بکن و به گه وره ی بزائن، وه به هو یه وه دونیای دهست بکه ویت (زیاتر ریژی لیبگرن و جیاوازتر سهیری بکن له کرین و فروشتن و مامله کانی تردا)، بو یه ئه م دلخو ش بوونه به باش باس کردنی خه لک و زیاتر چه ز بوون به ریژ لیگرتن و به دهست هی نانی مه به سستی به لگه یه له سه ر ئه وه ی ئه و که سه شیرکی شاراوو و نهینی تی دایه (ریا).

چوارهم: پیا کردن به لاشه: بو نمونه که سیک بی تاقه تی و په نگ زه ردی دهرده بریت بو ئه وه ی پیشانی خه لکی بدات که عیباده تی زوره و زور ترسی قیامه تی هه یه، وه جاری وا هه یه ئه و به نده یه پیا کردن به ده نگ نزم کردن و لیو ووشک بوون دهرده خات بو ئه وه ی پیشانی خه لکی بدات که به روژوو ه.

پینجه م: پیا کردن له پووی جل و به رگه وه: وه کو که سیک جلی کوون و دپاو له بهر بکات بو ئه وه ی پیی بلین به راستی که سیکی دونیا نه ویسته، یان جاری وا هه یه ده بینیت جل و به رگیک ئه گه ر هه ر که سیک بی پوشیت خه لک ده لین: زاناو شاره زایه ئه م که سه ش ئه و جله ده پوشیت بو ئه وه ی پیی بلین زاناو شاره زایه.

شہ شہم: ریا کردن به ووتہ: ئەم جوړه زیاتر کهسانی دیندارترو ئەو کهسانی که پینمونی و ناموژگاری خه لک ده کهن، یان شاره زابوون و له بهر کردنی شوینه وارو به سهرهات بو موناقه شه و دهمه دهمی کردن و دهرپینی عیلم و شاره زایی.

حه ووتهم: ریا کردن به کرده وه: وهکو ریا کردنی نوپژکه ریک به درپژکردنه وهی پکوع و سوجه وه دهرپینی خشوع، یان ریا کردن له پوژوو گرتن و حج کردن و خیرکردندا.

هه شته م: ریا کردن به هاورپیان و سهردان که ران: وهکو که سیک داوا له زاناو پیاوچاکان بکات تا سهردانی بکهن بو ئە وهی بوتریت فلانه که س سهردانی مالی فلانه که سی کرد (وهکو دهرپینی ریزو گوره ییبه ک)، یان دعه وهی خه لک ده کات بو ئە وهی بوتریت: به خوا فلانه که س پیاوچاکه دیوته چون کهسانی دیندار هاتوو چوی ده کهن و سهردانی ده کهن؟

نویهم: شکاندنه وهی نه فسی خوت له ناو خه لکیدا، دته ویت له ناو خه لکیدا وا خوت پیشان بدیهت که تو که سیکی بی فیز و بی ناره زویت، به هوی ئەو خو شکاندنه وهی ته وه دته وهیت خوت بهرز بکته وه و خه لکی به باشه و بی فیز باست بکهن که ئەم کاره له شارواهترین جوړه کانی ریا به.

دهیه م: له وردترین و شارواهترین جوړه کانی ریا ئە وهیه: موسلمانیک عیبادت و کرده وهی چاکه ته نها بو رازی بوونی خوا ده کات، به شیوه یه کی وا نایه ویت که س پی بزانیت، وه حه ز ناکات ئەو عیبادته ی ئاشکرا بیت و دهر بکه ویت، به لام له گه ل ئە وه دا کاتیک ده چپته ناو خه لکی:

❖ حه زده کات خه لکی ریزی لیبگرن و سه لامی لیبکهن.

❖ ھەزەدە كات خەلكى بە گەورەى بزانن، ۋە كاتىك دەيبىن بە گەرمى پىنشوازى لىبگەن.

❖ ھەزەدە كات خەلكى بە باشە و پياوچاك ناوى بىنن (بۆ نمونە: ھەزەدە كات پىيى بلىن: مامۇستا فلان كەس، يان شىخ فلان كەس، يان كاك فلان كەس... ھتد) چەند پياويكى باشە و بە كەلكە بۆ خەلك، ۋە كەسىكى كۆمەلايەتتە، يان ئاۋھا و ئاۋھايە.

❖ ھەزەدە كات خەلكى زوو كارەكانى بۆ جىبەجىبگەن (ھەزەدە كات لە ھەموو جىبەك كارى بروت و دوا نەكەۋىت، بە ھۆى ئەو ناو و پىشەيەى كە ھەيەتى).

❖ ھەزەدە كات خەلكى لە كرىن و فرۆشتندا جياواز لە كەسانى تر مامەلەى لەگەلدا بگەن.

بۆيە ھەركاتىك بىنيتى خەلكى بە و شىۋەيە مامەلەى لەگەلدا ناكەن دللى تەنگ دەبىت، ۋەكو ئەۋەى دەيەۋىت رىزدار بىت و بەگەرە بزانرىت و مامەلەى تايبەتى لەگەلدا بكرىت بە ھۆى ئەو عىبادەت و كردهۋە چاكانەى كە بە نەينى دەيان كات.

يانزەيەم: يەكىكى تر لە رپا زۆر ر دوو شاراۋەكان ئەۋەيە: موسلماننىك دلئسۆزى و نيازپياكيەكەى بكاتە ھۆكارىك بۆ بە دەست ھىنانى ئەو مەبەستەى (كارەى) كە خۆى دەيەۋىت، زاناي پايە بەرز ابن تيمية (پەحمەتى خۋاى لىبىت) دەفەرموۋىت: «گىردراۋەتەۋە كە ئىمامى أبو حامد الغزالي (پەحمەتى خۋاى لىبىت) بۆى باس كراۋە گوايە ھەر كەسىك چل پوژ دل و دەروون و نيازى خۆى پاك بكاتەۋە بۆ خۋاى پەرۋەردگار ئەۋە دانايى و لىزانى لە ناو دلئەۋە ھەلدەقولىت و دىتە سەر

زمانی، ئیامی الغزالی دہ فرمویت: منیش کہ ئہ وہم بیست چل پوژ دل و دہروون و نیازی خوّم پاک کردہ وہ بؤ خوای پەرہردگار، بہ لام ہیچم بہ دی نہ کرد لہ وہی کہ بہ تہمای بووم، بؤیہ ئہم مہ سہ لہ یہم بؤ ہنڈیک لہ دانایان و زانایان باس کرد، ئہ وانیش پییان و وتم: تو دل و دہروون و نییہ تی خوّت پاک کردو تہ وہ بؤ بہ دەست ہیئانی دانایی (مہ بہستی خوّت)، نہ کہ نییہ تی خوّت پاک کرد بی تہ وہ بؤ خوای پەرہردگار» (۳۸).

بؤیہ موسلمانی خو شہ ویست جاری و اہیہ بہ نندہ یہ کی موسلمان مہ بہستی لہ نیازی پاک یہ کہ ی بہ دەست ہیئانی سہ رخوی و داناییہ، یان بؤ ئہ وہی خہ لکی بہ گہ ورہی بزائن و باسی بکن بہ باشہ، یان جگہ لہ م مہ بہ ستانہ، ئہم شتانہ بہ دەست نایات بہ نییہ ت پاک کردنہ وہ و ئیخلاص بؤ خوای پەرہردگار (دروست نییہ دینداری و لہ خوا ترسان بؤ ئہ وہ بہ کار بہینریّت)، بہ لکو بہ دەست ہیئانی ئہ و شتانہ پیویستہ بہ کار کردن بیّت بویان.

(۳۸) بروانہ: درء تعارض العقل والنقل لابن تیمیة ۶/۶۶، ومنہاج القاصدین ص ۲۱۴-۲۲۱، والإخلاص للعوایشة ص ۲۴، والإخلاص والشرك الأصغر للدكتور عبد العزيز بن عبد اللطيف ص ۹، والرياء لسليم الهلالي ص ۱۷.

باسی پینجه م: به شه کانی ریوا شوینه واری خرا پی له سر کرده وه چاکه کان

ریا (خوای په روه ردگار په نامان بدات لیتی) چند به شیکی هیه، که پیویسته له سر هموو موسلمانیک شاره زایان بیت، تا لییان پابکات و خوئی لییان بیاریزیت، نهو به شانه به م شیوه یه لای خواره ویه:

۱. کردنی نهو کرده ویه یه کپارچه و به گشتی بو ریایه، مه به ست به کردنی ته نها پیاکردن و خوده رخستنه له بهر چاوی خه لکی، وه کو حالی دوپروه کان، خوای په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا

كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ (النساء: ۱۴۲)

واته: وه کاتیک هه لده ستن بو نویژ کردن (دوپروه کان) زور به له ش گرانی و تمبه لئ هه لده ستن (له بهر نه وه ی نیه تیان پازی بوونی خوای گه وره نیبه تیایدا، وه باوه ریان پی نیبه، وه له ماناکه شی تیناگن)، نهو دوپروانه ریایی له بهر خه لکی ده که ن (دل سوژ و نیبه ت پاک نین)، وه یادو زیگری خوا ناکه ن مه گه ر زور به که می نه بیت.

نه م پیاکردنه به و شیوه یه زور به که می له ئیماندریک پروو ده دات له نویژی فهرزو پوژووودا، به لام هندی جار له زه کات و حه ج و کرده وه ئاشکراکاندا پروو ده دات، گومان له وه دا نیبه نه م کرده ویه (ریایه) کرده وه چاکه کان هه لده وه شینیتته وه، وه شایسته ی سزاو توپه یی خوای په روه ردگار ده بیت، (په نا ده گرین به خوای په روه ردگار).

۲. کردنی نهو کرده ویه له بنه پرتدا بو خوای په روه ردگار به لام هر له بنچینه وه ریای تیکه ل ده کات، نه م جوړه شیان به لگه کان له سر نه وه ن که پوچهل و به تال و هه لوه شاه ویه.

۳. بنہ پرتی ئو کرده و یه بؤ خوی پهره ردگارہ بہ لام له ناکاو له ناو عیبادہ تہ کہ دا ریای تیدہ کہ ویت، له م کاتہ دا ئو عیبادہ تہ له دوو حالت بہ دہر نییہ: **یہ کہم**: سہرہ تای عیبادہ تہ کہہ پھیوہندی بہ کۆتایی عیبادہ تہ کہہ و نییہ، له م کاتہ دا سہرہ تای عیبادہ تہ کہہ دروست و وەرگیراوه (إن شاء الله) بہ لام کۆتاییہ کہی بہ تال و وەر نہ گیراوه، بؤ نمونہ: کہ سیک بیست دیناری پییہ دہیہ ویت بیکات بہ خیر، دہ دیناریانی بہ خشی تہ نہا بؤ رازی بوونی خوی پهره ردگار، پاشان دہ دینارہ کہی تری بہ خشی بہ لام له کاتی بہ خشینیدا ریای تیکہ ل دہ کات، بؤیہ له م کاتہ دا خیری یہ کہم (دہ دیناری یہ کہم) دروست و وەرگیراوه، بہ لام دہ دینارہ کہی تری بہ تال و وەر نہ گیراوه چونکہ ریای تیکہ ل کردوہ.

دووہم: سہرہ تای عیبادہ تہ کہہ پھیوہستہ و پھیوہندی بہ کۆتاییہ کہیہ و ہہیہ، له م کاتہ دا موسلمان له دوو حالت بہ دہر نییہ:

أ- ئو ریایہ بہ سہریدا دیت بہ لام ئم بہ ندہ موسلمانہ دہیگی پرتہ و ہو دل خۆش نابیت پیی، و ہ پشتی لی ہل دہ کات و پیی ناخۆشہ، بؤیہ ئمہ زانی پیناگہیہ نیت بہ بی راجیایی له نیوان زانایاندا، ہر و ہک پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرمویہ تی: « إن الله تجاوزَ لآمتي ما حدثت بهِ أنفسها ما لم يتكلموا أو يعملوا »^(۳۹).

واتہ: خوی پهره ردگار دہ بورئ و خۆش دہ بیت له و کارانہی کہ بہ دلدا دیت ئہ گہر نہیکہن بہ قسہ یان بہ کردوہ.

(۳۹) مسلم، کتاب الإيمان، باب: تجاوز الله عن حديث النفس والخواطر بالقلب إذا لم تستقر، ۱/۱۱۶، برقم ۱۲۷.

ب- کاتیک ئو به ندهیه دهستی کرد به عبادت ریای تیکه لّ ده بیّت و برده وامه له گه لیدا و دلّی نارامه پیی و به رهنگاری نابیتته وه، به لکو حه زى پیّ دهکات، بویه هموو عبادته که ی (بو نمونه نویژه که ی) به تالّ ده بیته وه له سه ر بوّ چوونی راستی زانایان، له بهر ئه وه ی عبادته که سه ره تاکه ی په یوه سته به کۆتاییه که ی، بوّ نمونه: که سیک دست دهکات به نویژ کردن و نییته تی ته نها بوّ خوی په روه ردگار، به لام له رکاتی دوهمدا ریای تیکه لّ ده بیّت برده وام ده بیّت له گه لیدا تا رکاتی کۆتایی، هیچ به رهنگاری نابیتته وه و ره تی ناکاته وه، بویه ئه م نویژه هموی به تالّ ده بیته وه له بهر ئه وه ی سه ره تاو کۆتاییه که ی په یوه سته به یکه وه.

۴. له دوی ته و او بوونی عبادته که ریا دروست بیّت^(۴۰): ئه گه ر به نده یه کی موسلمان کرده وه یه کی چاکه ی کرد به دلّسۆزی و نییته پاکیه وه بوّ خوی په روه ردگار، پاشان خوی په روه ردگار باس و وه سفی چاکى خسته ناو دلّی موسلمانانه وه، ئه م موسلمانانه دلّ خوشه به فه زلّ و په حمه تی خوی په روه ردگار، ئه گه ر موژده ی خوشی پیّ بدریّت هیچ زیانی پیّ ناگات، هه ر بویه پرسیار کرا له پیغه مبه ر (ﷺ) ده رباره ی موسلمانیک کرده وه ی خیرو چاکه دهکات ته نها بوّ خوی په روه ردگار، پاشان خه لکی باسی ده که ن به چاکه و ستایشی ده که ن، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: « تلك عاجل بشرى المؤمن »^(۴۱).

واته: ئه وه موژده یه کی خوشه پیشخراوه بوّ موسلمان له دنیا دا (باس کردنی به خیرو چاکه).

(۴۰) پروانه: فتاوی ابن عثیمین ۳۰/۲.

(۴۱) مسلم، کتاب البر والصله والاداب، ۲۰۳۴/۴، برقم ۲۶۴۲.

باسی شہ شہم: ھوکارو پائنه رھ کانی ریا کردن

بنہ پرتی ریا بریتیه له حہ زکردن بہ پلہ وپایہ ی بہرز، ھہرکہ سیئک خۆدہ رخستن و حہ زکردن بہ پلہ وپایہ بہرزی زالّ بیّت بہ سہر دلّیدا ئہوہ بہردہ وام مہ بہستی تہنہا چاودئیری کردنی خہلک دہ بیّت (ھہولّ دہدات ئہوہ کارانہ بکات کہ خہلکی حہ زیان لیئہ) دلّی پە یوہ ستہ پیئانہوہ، ریا یان لہ بہر دہکات، بۆیہ لہ ووتہو کردہوہو ھہلس و کہوتیدا تہنہا دہروانیئتہ ئہوہ کارانہ ی کہ دہ بیئتہ مایہ ی پلہ بہرزی بۆی لہ ناو خہلکیدا، بہراستی ئہم کارہ بنہ پرتی ھہموو نہ خۆشی و بہ لایہ کہ، چونکہ ھہرکہ سیئک حہزی بہو خۆدہ رخستن و حہ زکردن بہ بہرزی و پلہ وپایہ بیّت، ئہوہ بی گومان تووشی ریا کردن دہ بیّت لہ عیبادہ تہ کانیدا، وہ تووشی چہ ندین کاری تاوان و حہرام دہ بیّت، ئہم کارو نیبہ تہ زۆر ئالۆزو شاراوہ یہ ھیچ کہس ھہستی پی ناکات تہنہا زانایانی شارہزا بہ خوای پەروہردگار و خۆشہ ویستانی.

بۆیہ ئہگەر ئہم ھوکارو نہ خۆشیہ کوشندہ یہ شیبکہ ینہوہ ئہوہ دہگہر پرتہوہ

بۆ سی بنہ پرت:

۱. حہ زکردن بہ سوپاس و ستایشی خہلکی.
۲. پاکردن لہ گلہ یی و سہرزہ نشتی خہلکی.
۳. بہ تہما بوونی ئہوہ شتانہ ی کہ لہ ژئیر دہستی خہلکیدا ھہیہ^(۴۲).

^(۴۲) بیروانہ: مختصر منہاج القاصدین لابن قدامہ ص ۲۲۱-۲۲۲.

ئوہی بہ لگہ بیت لہ سہر ئہ مہ ئو فہرمودہ ییہ کہ ہاوہ لئی بہ پیزی پیغہ مبر (ﷺ) أبو موسی الأشعري (رضی اللہ عنہ) دہیگی پتہ وہ و دہ فہرمویت: « جاء رجلٌ إلى النبيِّ ﷺ فقال: الرَّجُلُ يُقَاتِلُ شِجَاعَةَ، وَيُقَاتِلُ حِمِيَةَ، وَيُقَاتِلُ رِيَاءً فَأَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ (ﷺ): مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ » (۴۳).

واتہ: پیاویک ہات بولای پیغہ مبرو (ﷺ) ووتی: پیاویک جیہاد بکات و تییکوشیت بو ئوہی پی بلین نازایہ، وہ پیاویک جیہاد بکات و تییکوشیت بہ دہ مارگیری، وہ پیاویک جیہاد بکات و تییکوشیت بو ریا و خودہر خستن، نایا لہم سی جوڑہ کہ سہ کامیان جیہادو تییکوشانہ کہی لہ پئی خوی پہرہردگار دایہ؟ پیغہ مبر (ﷺ) فہرموی: ہر کہ سیک (موسلمانیک) جیہاد بکات و تییکوشیت بو ئوہی ووتہی خوی پہرہردگار (دینی خوا) بہر زو بلندو سہر کہ و توو بیت بہ راستی ئو ہو و ل و جیہادو تییکوشانہ لہ پئی خوی پہرہردگار دایہ.

ووتہ کہی ئو پیاوہ کہ ووتی: « یقاتل شجاعة » واتہ: بو ئوہی باسی غیرت و نازایہ تی بکریت و سوپاس و ستایش بکریت. وہ: « یقاتل حمية »: خوی بہ گورہ دہ زانیت لہ وہی کہ لئی بہرنہ وہو زال بن بہ سہریا، یان زہم و لؤمہ بکریت.

(۴۳) متفق علیہ: البخاری، کتاب الجہاد والسير، باب من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، ۲۷۲/۳، برقم ۲۸۱۰، ومسلم، کتاب الصلاة، باب من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله، ۱۵۱۲/۳، برقم ۱۹۰۴.

وه: « وىقاتل رياءً »: بو ئه وهى شوينى ببينرئيت، ئا ئه مه يه حەز كەردن به پلەو پايە بەرزى له ناو دلى خەلكيدا.

جارى واهه يه كه سيك حەز دەكات به باشه باس بكرئيت له ترسى گله يى و سەرزەنشتى خەلكى، بو نموونه: كه سيكى ترسنوك له نئوان كۆمه له كه سيكى ئازادا، ئەم كه سه ترسنوكه خۆى دەگرئيت و راناكات له ناو جەنگدا يان شوينىكى ترسناكدا بو ئه وهى گله يى لى نه كەن و سەرزەنشتى نه كەن.

يان كه سيك فهتوا ئەدات به بئ عيلم و زانىارى له ترسى ئه وهى پيى نه لئىن نازانئيت، به راستى ئەم كارانه پالنه رن بو پريا كەردن، بۆيه موسلمانى خۆشه ويست ئاگاداربه و خۆت بپارئزه .

باسى هه وتهم: رېگا چاره ي به دهست هيئانى نىيەت پاكى و چاره سهرى رپا

موسلمانى خوښه ويست زانرا كه رپا كردن كرده وه چا كه كان هه لده وه شينيتته وه، وه هوكاره بو تورپه يى و سزاي خواى په روه ردگار، وه يه كي كه له كاره له ناو به ره كان، وه ترسناكى به سهر موسلماننه وه زورترو گه وره تره له فيتنه و ناشوبى مه سىحى ده ججال.

بو يه ههر كار يك نه وه ترسناكى بيت باش وايه موسلمان ناگادار بيت و قولى هه لى ماليت بو لابردين و چاره سه ركردنى (رپا)، وه بنچينه و لق و پوپه ي رپا نه هي لى ت، له و چاره سه رانه ي كه رپا ناهي لى ت و نىيەت پاكى پى به دهست دي ت نه م هوكارانه ن (به پشتيوانى خواى په روه ردگار):

۱. شاره زابوون زانينى نه و جوړه كرده وانه ي كه بو به دهست هيئانى دونيا ده كر ي ت، وه زانينى جوړو به ش و پالنه رو هوكاره كانى رپا، پاشان برين و ده ركردنى نه و نه خوښيه كوشنده يه له ره گه وه، له پيشيشدا باسى نه مانه مان كرد.

۲. ناسينى گه وره يى خواى په روه ردگار به ناوو سىفات و كاره كانى، ناسينى كى راست و دروست به تيگه يشتنى كى راست و دروست له قورئانى پيروژ و سوننه ت له سهر مه نه هج و رپبازى نه هلى سوننه و جه ماعه، چونكه ههر كات يك به نده ي موسلمان زانيتى ته نها خواى په روه ردگار قازانج و زيان، سه ره رز كردن و زه ليل و سه رشوړ كردنى به دهسته، به خشين و نه به خشين، ژياندن و مراندى به دهسته، خواى په روه ردگار ناگاداره به خيانه تى چاوو نه و

نہینیانہی کہ لہ ناو دلہ کاندان، ئە گەر ئەو بەندہیہ خوای پەروردگاری ناسی، وہ زانیتی تہنا خوای پەروردگار بہ تاک و تہنا شایستہی ہموو جوڑہ پەرستن و عیبادہت بۆ کردنیکہ، ئەمہ بہروو بوومہ کہی بریتیہ لہ نییہت پاکی و راستگوییہ کی تہواو لہ گہلّ خوای پەروردگارد، لہ گہلّ ئەوہ شدا پیویستہ لہ سەر بہندہی موسلمان کہ شارہزای یہ کخوایہ رستی بیّت بہ ہموو جوڑہ کانیہ وہ .

۳. شارہزابون لہ وہی کہ خوای پەروردگار نامادہی کردوہ لہ دوارپوژدا: لہ نازونیعمہتی خویشی بہ ہہشت، وہ سزاو ناخویشی و نارہحہتی ناو گۆرپو دۆزہخ، وہ ناخویشی و نارہحہتی مردن و سەرہمەرگ، ئە گەر بہندہی موسلمان ئەمہی زانی و جوان بیری لیّ کردہوہ و کہ سیکی ژیریش بوو، ئەوہ لہ ریاوہ رادہکات بہرہو نییہت پاکی، وہ کردہوہ تہنا بۆ خوای پەروردگار دہکات .

۴. ترسان لہ کردہوہ کردن بۆ بہدست ہینانی دوتیا، وہ ئەو ریاپیہی کہ ہلّوہ شینہرہوہی کردہوہ چاکہکانہ، چونکہ ہەرکەسیک لہ شتیک بترسیت ئەوہ بہردہوام لیّ رادہکات تا رزگاری دہبیّت لیّ، ہەرکەسیک بترسیت (لہ تورپی و سزای خوای پەروردگار) ئەوہ زوو دہکەویتیہ پئی، وہ ہەرکەسیک زوو بکہویتیہ پئی ئەوہ بیگومان دہگات بہ پلہوپا پیہی بہرزی بہہشت، بۆیہ پیویست و واجبہ لہ سەر بہندہی موسلمان ہەرکاتیک حەزی لہ سوپاس و ستایش و باسی خەلک کرد با نہفسی خوئی ناگادار بکاتہوہو بیترسینی لہ بہلاو نہخویشی ریا، وہ تووش بوون بہ تورپی خوای پەروردگار، بۆیہ ہەر موسلمانیک ہەژاری و بی دەسەلاتی خەلکی زانی ئەوہ بیگومان دہحەسیتیہوہو

دوور ده بيٽ له خه م و په ژاره و دهر دوو نه خوځشي کوشنده ي پيا، هه روه ک هه نديک له پياوچا کاني پيشين فهرموويانه: « بهر هنگاري نه فست بهر هوه بؤ دوورخستنه وه ي هه موو هؤکاره کاني رپا، سووربه و هه ولېده با هه موو خه لکي له بهر چاوت وه کو منډال و ابن، بؤيه جياوازي مه که نيوان په رستنه که ته وه له نيوان ديار بوون ديار نه بوونياندا (کاتيک خه لکت لي ديار بوو عيبادهت جوانتر بکه يت له وه ي که ديار نه بن و نه تبينن)، وه جياوازي مه که نيوان په رستنه که ته وه کاتيک هه ست بکه يت دهيزانن يان نا، به لکو قه ناعه تت هه بيٽ و دل ٿارام به به عيلم و زانياري خواي په روه ردگار» (۴۴).

بؤيه هه ر به پشت به ستن به خواي په روه ردگار و پاشان ترسان له به تال بوونه وه ي کرده وه کان، که ساني خاوه ن باوه رو زانياري رزگاريان بووه له وه نه خوځشي و به لا گه وره يه (رپا)، هه روه ک محمد ي کوڀي لبيد (ﷺ) له پينغه مبه روه (ﷺ) فهرموده يه کمان بؤ ده گيڀرپته وه که فهرمويه تي: « إِنَّ أَحْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشَّرْكَ الْأَصْغَرَ، قَالُوا: وَمَا الشَّرْكَ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جَزَى النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَآؤُونَ فِي الدُّنْيَا فَاَنْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً» (۴۵).

واته: ترسناکترين شتيک که لي ي بترسم تووشتان بيٽ (ئهي موسلمانان) شيرکي بچوکه، هاوه لاني به ريزي پينغه مبه ر (ﷺ) فهرموويان: شيرکي بچوک چيه ئهي پينغه مبه ري خوا (ﷺ)؟ پينغه مبه ر (ﷺ) فهرمووي: رپا کردنه، خواي

(۴۴) ڀيوانه: الإخلاص والشرك الأصغر، للدكتور عبد العزيز بن عبد اللطيف، ص ۱۳.

(۴۵) أحمد في المسند ۵/۴۲۸، و صححه الألباني في صحيح الجامع ۲/۴۵.

پہرہ ردگار لہ پوڑی دوا پیدا دہ فہرمویت (کاتیک پاداشتی خہ لکی دہ داتہ وہ) بہ کردہ وہ کانیاں (بہ پیی چاکہ و خراپہ یان لیپرسینہ وہ یان لہ گہ لدا دہ کات): برپون بولای ئہ و کہ سانہ ی کہ لہ دنیا دا ریاتان لہ بہر دہ کردن (کردہ وہ تان لہ بہر خاتری ئہ وان و بولای بوونی ئہ وان دہ کرد) سہیر بکہن و بزائن ہیچ پاداشتی کتان دہ دہ نہ وہ لہ سہر ئہ و کردہ وانہ ی کہ بوتان دہ کردن.

ہر لہ بہر ئہ و ترسہ گہ ورہ یہ بووہ کہ ہا وہ لانی بہ پیزی پیغہ مبرو (ﷺ) شوین کہ و توانیاں و زانایان و پیواچاکان زور ترساون لہ و فیتنہ و ناشو بہ ترسناکہ، نمونہ لہ سہر ئہ مہ، ئہ م نمونانہ ی لای خوارہ وہ یہ:

أ. خوی پہرہ ردگار فہرمویہ تی: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءًا تَرًا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ (المؤمنون: ۶۰).

واتہ: ئہ وانہ ی کہ دہ بہ خشن لہ زہ کات و خیرو کردہ وہ ی چاکہ دہ کہن، دلایان دہ ترسیت نہ وہ کو لیان و ہرنہ گیریت، چونکہ ئہ وانہ بی گومانن لہ وہ ی کہ بولای پہرہ ردگاریان دہ گہ پینہ وہ.

دایکی ئیمانداران خاتو عائیشہ (رضی اللہ عنہا) فہرموی: «یا رسول اللہ ﷺ: أَهْوَ الَّذِي يَزْنِي، وَيَسْرِقُ، وَيَشْرَبُ الْخَمْرَ؟ قَالَ: لَا يَا بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ (أَوْ يَا بِنْتَ الصَّدِّيقِ) وَلَكِنَّهُ الرَّجُلُ يَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُ، وَيُصَلِّي وَهُوَ يَخَافُ أَلَّا يُتَقَبَلَ مِنْهُ» (۴۶).

واتہ: ئہ ی پیغہ مبر (ﷺ) ئایا ئہ وہ کہ سیکہ زینا دہ کات، دزی دہ کات، مہ ی

(۴۶) ابن ماجہ، کتاب الزہد، باب: التوفی فی العمل، ۱۴۰۴/۲، برقم ۴۱۹۸، و الترمذی، کتب تفسیر القرآن، باب: ومن سورۃ "المؤمنون"، ۳۲۷/۵، برقم ۳۱۷۵، و صححہ الألبانی فی سلسلۃ الأحادیث الصحیحۃ برقم ۱۶۲، و فی صحیح ابن ماجہ، ۴۰۹/۲.

دہ خواتہ وہ؟ (تا لہ وہ بترسیت کردہ وہ کانی لیٰ و ہرنہ گریٹ)، پیغہ مبر (ﷺ) فہرموی: نہ خیر ئے ہی کچی اُبوبکر (یان کچی پاستگ) ئے وہ پیاویکے (موسلمانیکہ) رُوڑو دہ گریٹ، زہکات دہ دات و خیریش دہ کات، نویژ دہ کات، بہ لام لہ وہ دہ ترسیت لیٰ و ہرنہ گریٹ.

ب. ابن ابي مليكة (رضي الله عنه) دہ فہرمویٹ: «أدرکت ثلاثين من أصحاب النبي (ﷺ) كلهم يخاف النفاق على نفسه وما منهم أحد يقول: إنه على إيمان جبريل وميكائيل»^(۴۷).

واتہ: گہیشتم بہ سی کہس لہ ہاوہ لانی بہ ریژی پیغہ مبر (ﷺ) ہہ مویان لہ دوپوی دہ ترسان لہ نہفسی خویان، وہ لہ گہ ل ئم ترسیان لہ دوپوی و پیاکردن کہسیان باوہریان وانہ بوو کہ ئیمانیان و ہکو ئیمانی (جبریل و میکائیل) ہ، چونکہ (جبریل و میکائیل) و ئوانی تر پاریزراون لہ گوناہ و تاوان، ترسیان لہ سہر نییہ بہ پیچہ وانہ ی ہاوہ لانی پیغہ مبر (ﷺ) کہ ترسی تاوان و پریان ہہیہ^(۴۸).

ج. إبراهيم التيمي دہ فہرمویٹ: « ما عَرَضْتُ قَوْلِي عَلَى عَمَلِي إِلَّا خَشِيتُ أَنْ أَكُونَ مُكْذِبًا »^(۴۹).

واتہ: ہیچ کاتیک قسہ کانم نہ داوہ بہ پرووی کردہ وہ کانمدا ئیلا لہ وہ ترساوم

^(۴۷) رواه البخاري معلقاً مجزوماً به، قال ابن حجر: وصله ابن أبي خيثمة في تاريخه. انظر: فتح الباري ۱۱۰/۱.

^(۴۸) بیوانہ: عمدۃ القاری (۱/۲۷۵).

^(۴۹) البخاري مع الفتح معلقاً ومجزوماً به، قال ابن حجر: وصله ابن أبي خيثمة في تاريخه. انظر: فتح الباري ۱۱۰/۱.

که من که سیکی دروژن بم (واته: نه وهی ده یلیم له کاری چاکه و فره مان به کردنی ده که م خوم نه یکم، یان به خه لکی بلیم کاری خراپه مه که ن که چی خوم بیکه م).

د. ئیمامی حه سهن (پرحمه تی خوای لیبیت) ده فره مویت: « ما خافه إلا مؤمنٌ وَلَا أَمَنَهُ إِلَّا مُنَافِقٌ »^(۵۰).

واته: هیچ له پیا ناترسیت مه گهر ئیماندار، وه هیچ له پیا نه مین نییه مه گهر که سیکی دووړو.

ه. ئیمامی عمر (رضی الله عنه) به حذیفه تی فره موو: « تَشَدُّتْكَ بِاللَّهِ هَلْ سَمَّيْنَاكَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْهُمْ "بِعَنِي مِنَ الْمُنَافِقِينَ"؟ قَالَ: لَا. وَلَا أُرَكِّي بَعْدَكَ أَحَدًا »^(۵۱).

واته: نهی حذیفه سویندت ده دم به خوای په روه ردگار ئایا پیغه مبه ر (رضی الله عنه) ناوی منی هیئا له کومه لی دووړه کان یان نا؟ حذیفه فره مووی: نه خیر، به لام دواى تو نه و شایه تییه بو که س نادم.

و. گتړدراوه ته وه له أبو الدرداء که فره موویه تی: « اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خُشُوعِ النَّفَاقِ "قِيلَ: وَمَا خُشُوعُ النَّفَاقِ؟ قَالَ: أَنْ تَرَى الْبَدَنَ خَاشِعًا وَالْقَلْبَ لَيْسَ بِخَاشِعٍ" »^(۵۲).

واته: نهی خوای په روه ردگار په نات پی ده گرم له خشوعی دووړوی، ووترا:

^(۵۰) البخاري مع الفتح، وقال ابن حجر: وصله جعفر الفريابي في كتاب صفة المنافقين، وصححه. انظر: الفتح ۱/۱۱۱.

^(۵۱) ابن كثير بنحوه، في البداية والنهاية ۱۹/۵، وانظر: صفات المنافقين لابن القيم ص ۳۶.

^(۵۲) ذكره ابن القيم في صفات المنافقين ص ۳۶.

خشوعی دوپوی چی یہ؟ فہرموی: دہبنیت کہ سیک لاشہی خاش و مل کہ چہ بہ لام دلی وانیہ (واتہ: بہ لاشہ زور مل کہ چ و لہ خوا ترس دیار بیت بہ لام بہ دل وا نہ بیت).

۴. وہ ہر وہا لپی گپردراوہ تہ وہ کہ فہرمویہ تی: « لَأَنَّ أَسْتَيْقِنَ أَنَّ اللَّهَ تَقَبَّلَ لِي صَلَاةً وَاحِدَةً أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائدة: ۲۷) » (۵۳).

واتہ: ئەگەر بی گومان بومایہ لہ وہی کہ خوی پەروردگار تہ نہا یەک نویتیکی لیم وەرگرتووہ ئەوہ بہ لاموہ خو شہ ویستتر بوو لہ ہموو دنیاو ئەوہی کہ تیا یادایہ، لہ بہر ئەوہی خوی پەروردگار فہرمویہ تی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ واتہ: خوی پەروردگار خیرو چاکہ و عبادت لہ و کہ سانہ وەر دہ گریت کہ لہ خوا دہ ترسن و خویان لہ خراپہ و تاوان بہ دوورہ گرن.

۵. عبد الرحمن بن أبي لیلی فہرمویہ تی: « أَدْرَكْتُ عِشْرِينَ وَمِائَةً مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ (ﷺ)، يُسْأَلُ أَحَدُهُمْ عَنِ الْمَسْأَلَةِ، مَا مِنْهُمْ رَجُلٌ إِلَّا وَدَّ أَنْ أَخَاهُ كَفَاهُ » (۵۴).

واتہ: گہیشتم بہ سہ دو بیست کہس لہ هاوہ لانی بہریزی پیغہ مہبر (ﷺ) لہ پشتیوانان، کاتیک پرساری بابہ تیک لہ یه کیکیان بکرایہ، ہر یه کیکی لہ وان حہزی دہ کرد براکھی و ہلامی بدایہ تہ وہ (لہ ترسی پیا).

۵. پاکردن لہ سہرزہ نشتی خوی پەروردگار، چونکہ یه کیکی لہ

(۵۳) ذکرہ ابن کثیر فی تفسیرہ ۴۱/۲، وعزاه إلى ابن أبي حاتم، والآية من سورة المائدة، الآية: ۲۷.

(۵۴) الدارمی فی سننہ ۵۳/۱، وابن المبارک فی الزہد، ۱/۱۴۰، برقم ۴۹.

هؤکاره کانی رپاکردن بریتیه له پاکردن له سه رزه نشت و گله یی خه لکی، بویه که سی ژیر ئه و که سه یه ده زانیّت پاکردن له سه رزه نشتی خوی په روه ردگار له پیشتره، له بهر ئه وهی سه رزه نشتی خوی په روه ردگار چاکه و جوانیه، هه روه کو جاریکیان پیاویک به پیغه مبهری (ﷺ) ووت: « إِنَّ مَدْحِي زَيْنٌ وَدَمِّي شَيْنٌ، فَقَالَ ﷺ " ذَاكَ اللَّهُ " »^(۵۵).

واته: ئه گهر من ستایشی که سیکم کرد ئه و ستایشکراوه لای خوی په روه ردگار، وه ئه گهر من سه رزه نشت و لومه ی که سیکم کرد ئه و سه رزه نشت کراوه لای خوی په روه ردگار، پیغه مبهر (ﷺ) فه رموی: ئه وهی ئه و سیفه ته ی تیا بیّت ته نها خوی په روه ردگار، نه وه ک تو، واته: ئه و پیاوه مه بهستی ئه وه بوو خوی هه لکیشیّت و گه وره یی خوی ده ربخات به وهی که ووتی^(۵۶).

وه گومان له وه دانیه ئه گهر به نده یه کی موسلمان له خه لکی ترساو پازیا نی کرد به تو په یی خوی په روه ردگار، ئه وه خوی په روه ردگار تو په ده بیّت لیّی و خه لکیشی لیّی تو په ده کات.

بویه ئه ی به نده ی موسلمان ئایا له تو په یی خه لک ده ترسیت؟ له کاتی کدا ترسان له خوی په روه ردگار له پیشتره ئه گهر تو به نده یه کی راستگۆیت له ئیمان و باوه په که تدا.

۶. زانین و شارهزا بوونی ئه و کارانه ی که ده بیّته مایه ی پاکردنی

^(۵۵) أحمد في المسند ۳/ ۴۸۸، ۶/ ۳۹۴، من حديث الأقرع بن حابس رضي الله عنه، وإسناده حسن، ورواه

الترمذي وحسنه برقم ۳۲۶۳.

^(۵۶) بهروانه: تحفة الأحوذی (۱۰۹/۹).

شہیتان، لہ بہر ئہ وہی شہیتان سہرچا وہی ہموو پیاو بہ لاو نارہہ تہ کہ، بویہ شہیتانی دوور لہ رہم بہ زہی خوی پورہردگار لہ زور شت پادہ کات، لہ وانہ: بانگ دان، قورئان خویندن، بردنی سوجدهی قورئان خویندن (سُجْدَةُ التَّلَاوَةِ)، پنا گرتن بہ خوی پورہردگار لہ شہیتان، ووتنی (بِسْمِ اللّٰهِ) لہ کاتی دہرچون لہ مال، وہ ووتنی (بِسْمِ اللّٰهِ) لہ کاتی چوونہ ناو مرگہوت لہ گہل ئہ و ویردانہی کہ لہ سوننہ تدا ہاتوہ، وہ بہردہوام خویندنی ویردہکانی بہ یانیان و ئیواران، وہ خویندنی ویردہکانی دوی نوپژہ فہرزہکان، وہ خویندنی ہموو ویردہ شہرعیہ کان^(۵۷).

۷. زور کردنی کردہ وہ خیر و چاکہ کان و پورستہ نہینہ کان و شاردنہ وہ یان، وہ کو: شہونویژ، خیری نہینی، گریان لہ ترسی خوی پورہردگار لہ شویندنیکی تہ نیایدا، کردنی نوپژہ سوننہ تہ کان، پارانہ وہ بو بریانی موسلمان بہ نہینی و شاراوہی، لہ بہر ئہ وہی خوی پورہردگار بہندہ یہ کی لہ خوا ترس و شاراوہی خوش دہویت، ہاوہلی بہ پیزی پیغہ مہر (ﷺ) سعد کوری ابي وقاص (رضی اللہ عنہ) دہفہ رمویت: گویم لہ پیغہ مہری خوا بو (ﷺ) دہیفہ رموو: « إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْعَنِيَّ الْحَنِيَّ »^(۵۸).

واتہ: خوی پورہردگار بہندہ یہ کی لہ خوا ترسی دہولہ مہندی شاراوہی خوش دہویت (دہولہ مہند لہ دل و دہرووندا، شاراوہ لہ کردنی ئہ و کردہ وہ

^(۵۷) بو زیاتر شارہ زابوون لہ م بابہ تہ، ہوانہ: کتاب مقام الشيطان في ضوء الكتاب والسنة لسليم

الهلالي، کہ بہ راستی کیتابیکی زور گرنگ و بہ سوہ، والإخلاص لحسين العوايشة ص ۵۷-۶۳.

^(۵۸) رواہ مسلم، کتاب الزهد، ۴/۲۲۷۷، برقم ۲۹۶۵.

چاکانہ ی کہ باش وایہ بہ نہینی بکریت).

۸. گوئی نہ دان بہ سہرزہ نشت و ستایشی خہ لکی، لہ بہر ئہ وہ ی ئہ م کارانہ نہ سودی ہہ یہ و نہ زیانیش، بہ لکو پیویستہ بہ ندہ ی موسلمان تہ نہا لہ سہرزہ نشتی خوی پەرہردگار بترسیت، وہ تہ نہا دلّی بہ بہ خشش و پرحم و ستایشی ئہ و خویش بیّت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلِفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (یونس: ۵۸).

واتہ: ئہ ی پیغہ مبرہ (ﷺ) بہ موسولمانان بلّی: بادلّ خویش و شادمان بن بہ فہزلّ و بہ خشش و پرحمہ تی خوی (کہ ئیسلام و قورئانی پیروژ و سوننہ تہ) کہ وابوو با تہ نہا بہ وہ دلّخویش بن، دلّخویشیان بہ وہ زور چاکترو باشترہ لہ ہہ موو ئہ و سہروہ و سامانہ ی کہ خہ لکی کوئی دہ کہ نہ وہ. بویہ ووتہ ی زوربہ ی زانایانی پیشین لہ سہر ئہ وہ یہ کہ مہ بہ ست بہ ﴿بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ﴾ قورئانی پیروژ و سوننہ تہ کانی پیغہ مبرہ (ﷺ).

دہ ی کہ وابوو ئہ ی بہ ندہ ی موسلمان پشت ہہ لکہ لہ سوپاس و ستایشی خہ لکی بی پیویست بہ لیّی بہ وینہ ی کہسانی پشت ہہ لکردوو لہ دنیا و پرو کردووہ دواپوڑ، ہہر کاتیّک ئہ مہ ت بؤ کرا و بؤت گونجا ئہ وہ نییہ ت پاککردنہ و ہ ت بؤ خوی پەرہردگار لہ سہرئاسان دہ بیّت.

موسلمانی خویشہ ویست کاتیّک دہ توانیت پشت ہہ لکہ ی ت لہ سوپاس و ستایشی خہ لکی: ئہ گہر تؤ بہ دلّنیایہ وہ زانیت ستایشی خہ لکی سودت پیناگہ یہ نیّت، وہ سہرزہ نشتی خہ لکی زیانت پیناگہ یہ نیّت و ناشیرینت ناکات، بہ لکو تہ نہا خوی پەرہردگار ئہ وانہ ی بہ دہ ستہ، بویہ پشت ہہ لکہ ی ت لہ

سوپاس و ستايشى ئه وانەى كه ستايشيان جوانت ناكات، وه پشت هەل بکه له سەرزەنشى ئه وانەى كه سەرزەنشتيان ناشيرينت ناكات، وه دەسەلاتت بەسەر ئه م كارەدا نابيټ تەنھا بە ئارام گرتن و دلنيايى نەبيټ، بۆيه هەر كه سيك ئارام گرتن و دلنيايى له دەستدا، نمونەى وهكو كه سيك وايه كه دەيه ويټ گەشتيك بە ناو دەريادا بکات بەلام بئى كه شتى و پاڤوړ.

موسلمانى خوښه ويست سەيرى ئه و كه سه بکه كه سەرزەنشت دەكات:

* ئەگەر ئه و كه سه كه سيكى پاستگو بيټ له سەرزەنشته كه يدا، مەبه ستى ئاموژگارى كردنت بيټ، ئه وه تۆ ئه و ئاموژگارييهى لى وه رېگره، له بهر ئه وهى كه م و كورپه كانتى بو كۆكردۆته وه و وهكو دياريبه ك پيشكه شى كردويت، بۆيه تۆش لىي وه رېگره.

* وه ئەگەر ئه و كه سهى كه سەرزەنشتت دەكات كه سيكى پاستگو نەبيټ له سەرزەنشته كه يدا، ئه وه خوئى تووشى درۆ و تاوان كردوه و تۆش سودت لىي بينيوه، له بهر ئه وهى ئاگادارى كردويته ته وه له خراپه كانت له كاتيكا خۆت ئاگات لىي نەبووه، وه ئه و تاوانانهى به بير هيناو يته ته وه كه خۆت له ياديانت كردوه.

* ئەگەر ئه و كه سهى كه سەرزەنشتت دەكات به درۆ ئه و سەرزەنشتهت دەكات و بوئى هەلبەستوه، ئه وه تۆى موسلمان ئەگەر ئه و تاوانه شت تيا نەبيټ ئه وه بئى گومان هەله و تاوانى ترت تىدايه، بۆيه له م كاتەدا يادى نازو نيعمه ته كانى خواى پهروه رديگار بکه به سەرته وه كه ئه و كه سه درۆ هەلبهسته ئاگادارى هەموو كه م و كورپى و تاوانه كانت نيه، وه ئه و درۆيهى كه بوټ هەلبه ستراوه دەبيته مايهى سڤينه وهى تاوانه كانت ئەگەر ئارامى له سەر بگريت

و چاوه رپی پاداشتی خوی پهروردگار بیت، وه پیویسته بزانیت ئه و که سه درق هه لبه سته خوی تووشی تاوان کردووه و خوی تووشی توپه یی خوی پهروردگار کردووه، بویه تو له و باشتر به عافی بکه و لئی خوش ببه ﴿الَّا تُحِبُّونَ اَنْ يَعْرِفَ اللهُ لَكُمْ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النور: ۲۲).

واته: ئایا بیستان خوش نییه و چه زناکه ن خوی پهروردگار لیستان خوش بییت و عافتان بکات (به لئی)، خوی پهروردگار زور لیخوش بوو زور به به زه ییه.

۹. یادکردنی مردن و کورتی هیوا و ئاوات، خوی پهروردگار ده فهرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اَجْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّكَارِ وَاَدْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ (آل عمران: ۱۸۵).

واته: هه مو نه فس و روح له به ریک ده بییت بمریت، وه له پوژی دوا پیدا پاداشت و هه رده گرنه وه له سه ر کرده وه کانتان، بویه هه رکه سیک له ناگری دوزه خ پرزگاری بییت و دهر بچیت (ئه گه ر به گاوه لکیش بییت) و بچیت به هه شته وه ئه وه بی گومان سه رفرزو پرزگار بووه، وه ژیا نی دنیا هیچ نییه ته نها له زه تیکی کاتی و به سه ر چووی هه لئه لتینه ره.

وه هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (لقمان: ۳۴).

واته: هیچ که سیک (نه فسیک) نازانیت به یانی چی ده کات (له کارو کاسبی و هه لس و که وت)، هیچ که سیک (نه فسیک) نازانیت که ی و له چی شوینیک

دہمریت، خوی پەروردگار زور شاره زایہ بہ ناشکراو نہینی ہموو کارہ کان۔
 ۱۰. ترسان لہ مردنی دواپوڑ خراپی، بہ ندہی موسلمان دہبیت زور بترسیت
 لہ وہی کہ کردہ وہ پیاکانی کوتا کردہ وہ کانی بیت و کوتایی ژیانی بیت (بہ و
 کردہ وہ پیاپیہ وہ بمریت) بویہ گہورہ ترین زیان و خہ سارہ مہ ندی ئہ و کارہ یہ،
 لہ بہر ئہ وہی مروّفہ کان لہ روژی دواپیدا لہ سہر ئہ و کردہ وہ یہ زیندوو دہ بنہ وہ
 کہ لہ دونیادا لہ سہری ژیاون و لہ سہریشی مردوون، خہ لکی زیندوو دہ کرینہ وہ
 لہ سہر نییہ تہ کانیان لہ دواپوڑدا، وہ باشتیرینی کردہ وہ کان کوتاییہ کہ یہ تی۔

۱۱. ہاوپرپیہ تی کردنی کہ سانی نییہ ت پاک و لہ خوا ترسان، چونکہ
 کہ سانی نییہ ت پاک و لہ خوا ترسان بیبہ شت ناکہن لہ خیرو چاکہ، وہ دہ بنہ
 پیبشہ نگ و پیبشہ وای چاکہ بوّت، بہ لام کہ سانی ریابازو ہاوہلّ بریار دہ ران
 دہ تسوتینن لہ ناگری دوزہ خدا ئہ گہر شوینی کردہ وہ کانیان بکہ ویت۔

۱۲. پارانہ وہو پہنا بردنہ بہر خوی پەروردگار تا پہنات بدات لہ ریا،
 ہر وہ کہ پیبغہ مہر (ﷺ) فیری کردوین ئہ م دوعایہ بخوینین، ہر وہ کہ
 دہ فہ رمویّت: « یا ایہا الناس اتّقوا هذا الشّرک، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ، فَقَالَ
 بَعْضُ الصَّحَابَةِ: كَيْفَ نَتَّقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ:
 قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ »^(۵۹)۔

واتہ: ئہی موسلمانان خوتان پیارینن لہ و شیرک و ہاوہلّ بریار دانہ کہ
 شاراوہ ترہ لہ شوین پیی میروولہ، ہاوہ لانی بہ پریزی پیبغہ مہر (ﷺ) فہ رمویان:

^(۵۹) أخرجه أحمد ۴/۴۰۳، وإسناده جيد، وغيره، وانظر: صحيح الجامع ۳/۲۳۳، وصحيح الترغيب

چون خومانی لیپاریزین له کاتیکیدا شاراوہ تره له شوین پیی میرووله؟
 پیغہ مبر (ﷺ) فرموی: بلین: ئی پوره دگارمان په نات پیده گرین که
 بچوکتین هاوه لت بؤ پریاریدهین و بشزانین، وه په نات پیده گرین له و تاوانه ی
 (شیرکه ی) که ئه نجامی بدهین و نه یزانی .

۱۳. بهنده ی موسلمان ههول بدات و حهز بکات که خوی پوره دگار یادی
 بکات له بیری نه کات، وه پیشخستنی یادی خوی پوره دگار به سهر ستایشی
 بهنده کاند، ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾ (البقرة: ۱۵۲).

واته: بهرده وام یادم بکه منیش یادتان ده که م و له بیرتان نا که م.

وه پیغہ مبر (ﷺ) فرموده یه کی قودسیمان له خوی پوره دگار وه بؤ
 ده گپیتته وه که فرمویته تی: ﴿أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنِ
 ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنِ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ،
 وَإِن تَقَرَّبَ إِلَيَّ شَبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِن تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنِ
 أَتَانِي يَمْسِحُ بِأُتَيْتُهُ هَرَوَلَةً﴾ (۱۰).

واته: من له گه ل گومانی بهنده که مدام که پیم ده بات وه له گه لیدام کاتیکی
 یادم ده کات (به زانیاری و دهسه لات له گه لیدایه) بویه هه رکاتیکی ئه و بهنده یه م
 له نه فسی خویدا یادی کردم، ئه وه منیش له نه فسی خومدا یادی ده که م، وه
 ئه گه ر یادی کردم له ناو کومه لیکدا، ئه وه من یادی ده که م له ناو کومه لیکدا که
 زور چاکترو باشترن له وان، وه ئه گه ر ئه و بهنده یه م بستیک لیم نزیک ببیتته وه

(۱۰) متفق علیه من حدیث أبي هريرة رضي الله عنه: البخاري واللفظ له، كتاب التوحيد، ۲۱۶/۸، برقم
 ۷۴۰۵، ومسلم، كتاب الذكر والدعاء، باب الحث على ذكر الله، ۲۰۶۱/۴، برقم ۲۶۷۵.

ئوہ من بالئیک لیئی نزیک دہبمہوہ (زیاتر بہ ہانایہوہ دیم)، وہ ئہ گہر ئوہ بہندہ یہم بالئیک لیم نزیک بییتہوہ ئوہ من ہنگاوئیک لیئی نزیک دہبمہوہ، وہ ہر کاتیک ئوہ بہندہ یہم ہات بؤ لام (پووی کردہ من و عیبادہتی منی کرد) ئوہ من زیاتر لیئی نزیک دہبمہوہ (بہ عیلم و زانیاری و بہ ہاناوہ ہاتنی).
خوای پەرورہ دگار پشتیوانمان بیئت^(۶۱).

۱۴. چاو نہ بوون له و شتانہی کہ له ژیر دەستی خەلکیدایە، چونکہ نییەت پاکی و حەز بوون بە سوپاس و ستایش و حەز بوون بە و شتانہی کہ لە لای خەلکییە لە دلئیدا کۆ نابنەوہ، مەگەر وەکو کۆبونەوہی ئاوو ئاگر، یان بزن مژوک و ماسی (ئەمانەش مەحالن)، بۆیە موسلمانن خۆشەویست ہەر کاتیک نەفست داوای نییەت پاکی لیکردیت ئوہ یەکەمجار پوو بکەرہ تەماح و سەری بپرہ بە چەقۆی بیئومید بوون لەوانہی کہ لە لای خەلکی ہەن، کاتیک دەتوانی بە ئاسانی تەماح بوون بە و شتانہی کہ لە لای خەلکی ہە یە سەر بپرہ، ئہ گەر زانیاری و دلنیا ییہ کی تەواوت ہەبوو بەوہی کہ ہەر شتیک تۆ حەزت پییہتی ئیلا بہ دەست خوای پەرورہ دگارہ، وہ گەنجینہی ہەموو کارەکان لە ژیر دەستی خوای پەرورہ دگار دایە و بہ دەست ہیچ کەس نییە جگہ لەو، وہ ہیچ شتیک بە دەستت نایەت مەگەر لای خوای پەرورہ دگارہوہ بیئت^(۶۲).

۱۵. زانین و شارەزابوونی بەروبوم و سوودو پاشەپوڑہ چاکەکانی نییەت

(۶۱) بؤ ئەوانہی پیشوو بپوانہ: منہاج القاصدین ص ۲۲۱-۲۲۳، وہ کتاب الإخلاص لحسین العوايشة ص ۴۱-۶۴، وہ الریاء ذمہ وأثرہ السیئ فی الأمة لسلم الملالی ص ۶۱-۷۲، وہ الإخلاص والشرك الأصغر للدكتور عبد العزيز بن عبد اللطيف، ص ۱۳.

(۶۲) بپوانہ: الفوائد لابن القيم ص ۲۶۷-۲۶۸.

پاكى له دونياو دواپوژدا، له و به رو بوم و سودانه: نىيەت پاكى ھۆكاره بۆ سەر كەوتنى ئەم ئوممەتە، ھۆكاره بۆ پزگار بوون له سزاي خواي پەرودردگار، ھۆكاره بۆ بەرزى پلە و پايە له دونياو دواپوژدا، ھۆكاره بۆ سەلامەت بوون له سەرلېشىواوى له دونيادا، ھۆكاره بۆ ئەو ھى خواي پەرودردگار ئەو بەندەيەي خۆش بویت و فرىشتە كانىش خۆشيان بویت، ھۆكاره بۆ بوونى ناوى باش، ھۆكاره بۆ لا چوون و نەمانى تەنگ و چەلەمە و ناخۆشى دونياو دواپوژ، ھۆكاره بۆ دل ئارامى و ھەست كردن بە بەختە و ھەرى ژيان، ھۆكاره بۆ بەرگە گرتن و ھەلگرتنى ھەموو ناخۆشى و ناپەختە تىھەكان، باوەر جوان و پازاوه دەكات له ناو دلدا، ھۆكاره بۆ گىرابوونى پارانە و ھۆكاره بۆ بە دەست ھىنانى نازو نىعمەت و موژدەي دلخۆش كەر له ناو گوژدا، خواي پەرودردگار پىشتىوانى ھەموو لايە كمان بىت^(۶۳).

بۆيە موسلمانى خۆشەويست ئەگەر پازى بوونى خواي پەرودردگار دەويت، ئەگەر سەرفرازى و پزگار بوون و خۆشەويستى خواي پەرودردگار دەويت، ئەوا ھەولبە نىيەتت پاك بکە و ھۆكاره بۆ خواي پەرودردگار و دوور بکە و ھۆكاره پاكە له رىيا. له كۆتاييدا داواكارم له خواي پەرودردگار كە من و تۆو سەرجەم بانگەوازكاران و پىشە و ايان و موسلمانان بە گىشتى بپارىزىت لەو تاوان و بەلا ترسناكە، آمــــــين.

ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم .

(۶۳) بېروانە: كتاب الاخلاص للعوايشة ص ۶۴-۶۶.

ناوهرؤک

- ۳ ..... پيشه کی وهرگير
- ۶ ..... پيشه کی دانهر
- ۱۰ ..... بهشی يه کهم: ړوناکی نییته پاکي
- ۱۰ ..... باسی يه کهم: تيگه يشتن له مانای نییته پاکي
- ۱۲ ..... باسی دووهم: گرنگی نییته پاکي
- ۱۸ ..... باسی سيپهه: پله و پایه ی بهرزی نییته تی باش
- ۲۷ ..... باسی چوارهم: بهرو بووم و سوده کانی نییته پاکي (الإخلاص)
- ۳۰ ..... بهشی دووهم: تاریکيیه کانی ويستی دونيا به کاری دواړوژ
- باسی يه کهم: ترسناکی ويستی به دهست هيئانی دونيا به کردنی کاری
- ۳۰ ..... چاکه ی دواړوژ
- باسی دووهم: جوری ئه و کارانه ی که بؤ به دهست هيئانی دونيا
- ۳۶ ..... ده کریت
- ۳۸ ..... باسی سس يه م: ترسناکی و شوینه واره خراپه کانی پيا
- ۴۶ ..... باسی چوارهم: جور و رده کارییه کانی پيا
- باسی پينجه م: به شه کانی پيا و شوینه واری خراپی له سهر کرده وه
- ۵۱ ..... چاکه کان
- ۵۵ ..... باسی شه شه م: هؤکارو پالنه ره کانی پيا کردن
- باسی هه وته م: ريگا چاره ی به دهست هيئانی نییته پاکي و چاره سهری
- ۵۸ ..... پيا کردن
- ۷۴ ..... ناوهرؤک